

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Flying Objects
Unidentified

NR 3
1977
ÄRGÅNG
9

ISSN 0346-3540

Besättningen på det engelska flygbolaget British Airways jetplan Trident 2 (G-AVFG) iakttog på kvällen den 30 juli 1976 flera okända föremål söder om Lissabon i Portugal. Se sidan 4! Teckning: C. B. Vos.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Tel.
0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av
utländska publikationer, textbearbetning m.m.
Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olle Öhman, Jan-Ove
Sundberg, Thomas Örr, Carl-Anton Mattsson.

Lay-out
Olow Petersson

Ansvarig utgivare
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

UFO-information
Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap
Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår

Innehållsförteckning:

Ledare: Vad hände se'n?	3
Flygplansbesättning rapporterar UFO	4
Två likartade fall	6
Varför censureras vissa Ufo-rapporter?....	8
Landad flygfarkost förklarade vittne	11
Researrangörer till en bättre värld	12
Vem var det?	12
Mysteriet med vintergatans klotformiga stjärnhopar	13
Har det hänt nå't?	14
Riksstämman 1977	18
Gigantiskt UFO	19
Nanmatol — Gudarnas ö	20
Bokanmälan	22
Radioamatörer söker signaler	23
Veckoslutskurs	24

NY STILLFILM

för information och undervisning

Centralgruppens stillfilm har reviderats under januari
och föreligger nu i en tredje och förbättrad upplaga i 9
identiska s.k. informationspaket.

Den består av 77 diabilder och är synnerligen enkel att
handskas med och kan visas med valfri diabilspjektor.
Ljudet är inspelat i stereo och finns på såväl C60-kassett,
som spole för rullbandspelare.

Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan
och kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor.

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Kostnaden är 25 kro-
nor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt
med:

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151

731 01 KÖPING

Telefon 0221/310 25 (kontorstid)

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskus-
sionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör
manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på
maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16,
596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt ar-
bete med denna tidskrift — redigering, planering, tryck-
ning m.m. — sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-
intresserade.

Ovanstående jackmärke har tagits fram av centralgrup-
pen. Det är tillverkat i acetatsiden med gult och blått tryck.
Diametern är 80 millimeter.

Genom att det är självhäftande är det även lämpligt för an-
nat än kläder.

Jackmärket med UFO-Sveriges emblem säljs till ett själv-
kostnadspris av 6 kronor styck. 5 stycken kostar 28 kronor och
10 stycken kostar 53 kronor.

Det kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbe-
talas till postgirokonton 74 51 90—9 Köpings UFO-förening.

Ledare:

VAD HÄNDE SEDAN?

Dagens Nyheter, 26 augusti 1954:
Filmade tefaten är oförklarliga

Den första kopian av den färgfilm som den norska fotografen Johnny Björnulf tog av de « flygande tefaten » under solförmörkelsen visades i Oslo för en inbjuden krets, däribland norske vetenskapsmannen Rolf Brahde, vilken tidigare ställt sig skeptisk till de på filmen påvisade himlafenomenen.

Det var en fantastisk syn att se de två starkt lysande skivorna rusa över himlen i motsatt riktning mot flygplanets. Det råder inget tvivel om att föremålen rörde sig med stor hastighet och med stark lutning nedåt. Det ena « tefatet » faller hastigare än det andra. I samband med föremålen kan skönjas tydligt avgränsade strålar, två framför och två bakom varje föremål. Strålarna formar en vinkel från spetsen på föremålet. På samma sätt bildar de bakre strålarna en vinkel med föremålets borte ända.

Det sista av de två « flygande tefaten » bildar med hjälp av de bakre strålarna ett ljusare fält på himlen, som är drakformigt med tydlig spets bakåt. Samma ljusare himmelsfält följer efter de framförliggande strålarna. Vinkellinjerna och den drakformade svansen liknar de tryckvågor, som uppstår när ett föremål kommer upp i överljudshastighet.

Observatör Bradhe var som nämnts närvarande då filmen visades, och han yttrar att han icke kan ge någon rimlig förklaring till det hela och anser att man kan fastslå att det icke rör sig om fotografisk linsvill. Föremålen kan heller icke vara meteoror, ty dessa skulle röra sig nedåt med större hastighet än de två föremålen, vilka fotograf Björnulf uppfångat på sin filmremsa. Det kan heller inte vara fråga om reflexer, och det kan ej heller vara norrsken, eftersom flygplanet befann sig mycket högre än molntäcket och dessutom emedan det fält där planet befann sig, var helt fritt från cirrusmoln. De starkt lysande föremålen kan gott ha varit mörka i sig själva. Solljuset har troligen medverkat till att göra dem så starkt lysande, och jag tror att vi står inför utstrålningar i stratosfären. Det vill säga att föremålen mottager energi från solen. Någon teori om eller förklaring på tryckvågorna som följer efter föremålen kan jag inte ge, försäkrade Brahde. Det råder inget tvivel om att vi står inför ett av de mest egendomliga fenomen man någonsin hört talas om eller sett i världsrymden och att vetenskapen nu verkligen fått ett problem att kämpa med.

Filmen har upptagits från flygplanetets vänstra sida, alltså rakt norrut, då solförmörkelsens centrallinje noggrant följdes västerifrån, när « tefaten » filmades. Orsaken till att ingen av passagerarna

Expressen, 1 juli 1952:
Mycket snabbare än jaktplan

Fyra personer såg det « flygande tefatet » över Falsterbo på måndagskvällen. Samtliga är övertygade om att det den här gången inte finns någon « naturlig » förklaring på fenomenet. Bland vittnena befann sig en sakkunnig åskådare - major Fredrik Johansson från Kalmar flygflottilj.

Det flygande föremålet uppenbarade sig vid 20-tiden i går kväll. Det kom i mycket hög fart - betydligt hastigare än ett jaktplan - från landsidan i riktning ut mot havet.

Från stranden var UFO:n synlig i flera sekunder, och sikten var god trots att himlen var helmulen.

Projektilen var ovalformad och såg ut att vara dubbel. Den såg ut som två plana tallrikar lagda ovanpå varandra. Färgen föreföll att vara grå.

En vit ganska tät rök strömmade ut baktill.

Major Fredrik Johansson som inte är anträffbar i dag på morgonen, underrättade genast flygmyndigheter om fenomenet.

Sikten var ungefär 20 kilometer vid observations-tillfället.

Major Johansson har enligt TT uttalat att han inte tvivlar ett ögonblick på att det var ett s.k. flygande tefat som virvlade fram högt över Skåne.

Man tycker också att en så sakkunnig person som en flygmajor borde kunna avgöra om föremålet varit ett flygplan av mera vanlig typ t. ex. ett stort reoplan.

Det « flygande tefatet » över sydligaste Skåne i går kväll, har i dag satt försvarsstabens luftförsvarsavdelning i arbete. Av utredningen hittills har inget framkommit som direkt motsäger att iakttagarna gjorde en observation av ett « tefat » - var nu sådana kommer ifrån.

Naturligtvis kan det ha varit ett flygplan. Även ett tränat öga kan råka ut för felbedömningar. Men i så fall - fastslår försvarsstaben på förmiddagen i dag - var det inte något svenskt plan. Den möjligheten har man redan « sållat » bort genom kontroll hos olika militära flyginstanter.

Såvida det trots allt var ett plan måste det ha varit av främmande nationalitet. Vidare ett reoplan av den höga farten att döma.

observerade dem, var att de uppehöll sig på högra sidan i planet, varifrån förmörkelsen bäst kunde iakttagas.

Brittisk flygplansbesättning rapporterar UFO:n över Portugal

0132/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av utländska publikationer, verksamhetschef m.m.

Jan Lind, ansvarig utgivare, telefon 0132/440 30.

Tel. 013/1745

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olof Ohman, Jan-Ove

Sundberg, Thomas J. Orr, Carl-Axel Jonzon.

Besättningen på det engelska flygbolaget British Airways jetplan Trident 2 (G-AVFG) iakttog på kvällen den 30 juli 1976 flera okända föremål söder om Lissabon i Portugal.

Följande intervjuer har gjorts med flygkaptenen, 1:e och 2:e officeren. Dessa har dock önskat anonymitet, då fallet presenteras.

Flygkapten D.W. som har flugit för bolaget i 20 år och har mer än 10.000 flygtimmar bakom sig, berättar:

- Vi befann oss ungefär sju mil söder om Lissabon, när deras kontroll (Air Traffic) anropade en TriStar, som befann sig ovanför oss, och meddelade: "Vi har fått rapporter om ett UFO! Kan ni bekräfta observationen?"

- Vi tittade uppåt och där, säkert på 90°, fanns detta mycket klara ljus och jag gjorde en skiss, medan vi flög vidare. Klockan var 20.00 GMT eller 21.00 lokal tid. Solen hade just gått ned och det var fortfarande ljust. Det var molnfritt och vi kunde se månen. Vi gick på nästan 9.000 meters höjd och där var praktiskt taget dagsljus.

- När vi tittade upp, såg vi detta strålände ljusa föremål, som relativt från oss befann sig i 90° och såg ut att vara i 30° vinkel.

- Det var otroligt, att bara sitta och se denna sak, så jag sa: "Jag tycker vi skall meddela passagerarna". Jag tog mikrofonen till passagerarkarbinen och sade: "Om ni tittar ut på styrbords sida, så får ni se, vad vi tror är ett UFO!"

- Medan vi tittade, uppenbarade sig ett långt cigarr- eller tefatsformat brunt föremål under, och till höger om det första. Det bara dök upp där och liksom dematerialiserades... och sedan ett till.

- Naturligtvis såg jag detta mycket starkt lysande ljus som Lissabon bett mig bekräfta och som TriStar redan meddelat: "Ja, vi har detta UFO i sikte". Jag bekräftade detta till kontrollen och sade: "Det är helt uteslutet att detta är en stjärna eller planet". Denna radiokommunikation finns förresten bandad.

- Vi såg det lysande föremålet i ungefär åtta minuter. Beträffande andra två tror jag, att det första uppenbarade sig två minuter senare och det andra ungefär samtidigt. Det var då jag började tycka, att jag iakttog något, som var mycket främmande.

- Det starka ljuset var fascinerande, men de två andra föremålen var extraordinära och något som jag omöjligt kan förklara. Det var säkert inte något naturligt. Om naturligt är vad jag varit van vid de senaste 20 åren, så var detta onaturligt och de andra i besättningen håller med mig.

Lay-out
Olof Petersson

Ansvärlig utgivare

Carl-Axel Jonzon J. 0132/440 30

Prenumerationer och adressförändringar

Postgata 4

- Bortsett från oss själva och TriStar fanns det också en T.A.P. 727 (Portuguese State Airline) i området. Jag hade pratat med TriStar's kapten och då hade TAP-piloten kontaktat Lissabon och det var då de pratade om, att sända upp några jaktplan.

- Om de gjorde det eller inte, vet jag ej, men de var ganska upphetsade över händelseutvecklingen och blockerade fullständigt radiofrekvenserna. Detta var störande, eftersom vi ville ha landningsbesked. Till slut fick vi kontakt med Faro Airport.

- Försteofficeren C.T., som flugit i 20 år, därav 12 år som jaktflygare i Royal Air Force, återger sin version av händelserna och sina intryck:

- Trident 2 (G-AVFG) flög från London till Faro. Det var fredagen den 30 juli och vi befann oss på positionen 8°, 30 minuter W, 38° S., sydöst om Lissabon på 8.845 meters höjd och med flygriktning 195°. Farten var 500 knop och klockan var 20.00 GMT.

- Det var en vacker klar himmel, nymånen syntes och solen var på väg att gå ned. Ett mycket starkt ljus uppenbarade sig strax ovanför horisonten i bäring 30° från vår position. Ljuset var verkligen otroligt starkt bländande och mycket stort. Dess form var mycket svår att urskilja och det liknade en ensam lampa i skyn. Det var ingen stjärna, planet eller satellit.

- Medan vi iakttog detta ljus, blev vi vittnen till en otrolig händelse. På en lägre nivå uppenbarade sig plötsligt ett stort rektangulärt föremål. Det såg ut som en tjock avhuggen kondensslinga. Kanterna såg ut att vara dimmiga och färgade, troligen av den nedgående solen. Den inre delen var mycket mörk och verkade vara av solitt material. Föremålet var cigarrformat och stod stilla.

- Ungefär 30 sekunder senare dök ett annat föremål upp brevid det första. Jag studerade objektet oavbrutet i några minuter och de verkade stå stilla, även om den första ljuskällan sakta steg, troligen genom vår egen sydliga kurs.

- Det var inte kondensslingor utan liksom dimma omkring de mörka objekten. Jag fick det intrycket, att det tredje dök upp under det andra, men det kan jag inte svära på. Ett annat ljus uppenbarade sig då i "klockan sju" (en relativ position) i förhållande till "lampan", men befann sig lägre över horisonten. Detta ljus var inte så intensivt och hade kanske inget samband med händelsen.

- Föremålen iaktogs också av British Airways TriStar på väg till Faro och av ett portugisiskt plan. Den portugisiska trafikledaren blev mycket upphetsad och pratade om att sända upp jaktplan, som skulle göra en koll. Jag vet inte om så skedde.

- Jag har flugit på höga höjder i 20 år varav 12 i

RAF - och jag har aldrig tidigare varit vittne till en liknande händelse.

- Andreofficeren, S.S., har flugit i fem år och bekräftar, att Trident G-AVFG var på väg från London till Faro i Portugal och han berättar:

- Det första vi såg var, när "Air Traffic" kon-taktade TriStar, som befann sig rakt ovanför oss, och meddelade att de hade ett eko ungefär "klockan 3" (Område av himlen) och ville veta om det fanns någonting där.

- Vi snurrade runt i våra säten och kollade, och där "klockan 3", eller en liten aning högre, fanns detta starka ljussken. Det var dagsljus och solen höll på att gå ned. Fenomenet var alldeles för ljusst för att kunna vara en stjärna eller något annat förklarligt. Det spelar ingen roll vilka atmosfäriska effekter som än rådde!

- Vi studerade "saken" en stund, och sedan... strax under till höger uppenbarade sig ett tjockt tefatsliknande föremål... och bakom detta visade sig ännu ett!

- Jag är inte säker på att förklara dessa, men det föremål, som var totalt omöjligt att förklara, var ljuskällan. De tefatsliknande formerna kan man med hjälp av lite fantasi och kondensslingor få från något flygplan. Men de var för korta och dessutom kunde de endast ha blivit gjorda av ett mycket stort flygplan eller liknande. I alla fall var luften mycket torr och det fanns inga andra kondensstrimmor från flygplan. Det är mycket otroligt, att det skulle ha varit en sådan kondensslinga.

-Det var i stort sett allt. Detta föremål... ljuset, var stillastående, men jag kan inte säga, vad som hände med de bruna objekten, eftersom de försvann ur sikte allteftersom vi avlägsnade oss. Vi fortsatte ner längs kusten och svängde in för landning, men vi kunde fortfarande se ljuskällan på avstånd.

- Det föremål som intresserade mig mest var det lysande. Det var helt oförklarligt. Jag har examenspoäng i fysik, så jag är inte helt inkompetent att göra en sådan bedömning. Hur som helst, när vi kom tillbaka till London, rapporterade vi vad som hänt till "Air Traffic" och fylde i UFO-formulären.

- Ljuset var flera magnituder ljusstarkare än någon stjärna. Och såvitt mig angår, var det ingen stjärna heller... det var ett mycket strålande vitt ljus.

Intressanta radarekon på hemvägen

Efter den första iakttagelsen, som gjordes under resan från London till Faro i Portugal klockan 20.00 GMT, landade planet. Efter tankning startade det igen för återfärd till London. Besättningen kom

överens om att slå på radarn och söka igenom det område, där de sett de märkliga föremålen. Flygkapten D.W. berättar:

- Vi startade ca 75 minuter senare och kom fram till området, där vi gjort iakttagelsen. Vi hade noterat latitud och longitud och jag bestämde, att vi skulle slå på radarn. Jag tippade radarn, den sitter i nosen på planet och kan manövreras upp och ner.

- För att kunna se flygplan på radarn måste man veta var de befinner sig. Till exempel såg vi TriStar gå ner, därför att vi exakt visste var det flög. Vi visste, att TriStar befann sig två minuter före oss, så vi hade möjlighet att se ungefär 30 kilometer föröver på radarskärmen. Där var en liten punkt och den var TriStar.

- Jag ställde in radarn på samma riktning, där vi hade sett dessa föremål tidigare, och fick eko i höjd 5°. Jag steg över 8.500 meter och var på väg till 9.000. Med radarn i läge höjd 5° sveper den från denna inställning upp till planen ovanför. Först fick jag in detta stora eko och sedan några andra i närheten.

- Det stora ekot var mycket större än något skepp jag någonsin sett.

Skepp? Menar du flygplan?

- Nej, jag menar skepp, därför att man kan få in dem på radarn, när man passerar Engelska kanalen. De ger mycket större ekon, än vad ett flygplan ger. Jag vet hur stora de är... och ett skepp, låt oss säga en stor tanker... en tanker på 200.000 ton, skulle ge ett eko på ca 3 millimeter.

- Detta eko var tre gånger större och det fanns andra också, men de var inte så tydliga. Det hade en sorts elliptisk form på radarskärmen och det är utslutet att det skulle kunna vara ett flygplan... det är ställt utom allt tvivel.

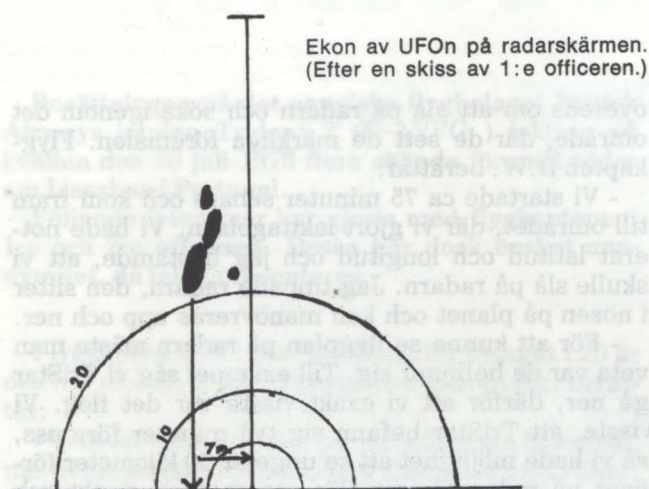
- Ljusen i cockpit var dämpade och det syntes stjärnor och månen verkade inte vara uppe längre. Det fanns klara stjärnor och ingenting annat syntes.

- Vi hade radarn inställd på 35 kilometer och fastlåst, och vi fortsatte stigningen. Gradvis försvann föremålen på styrbords sida, vilket var vad man kunde vänta, eftersom det var där de befann sig. Som närmast var vi tolv kilometer från dem.

- När ekona kom närmare nederkanten av radarskärmen, blev de ganska otydliga och man kunde med svårighet se dem. Men det vill jag inte tro om den radarn! Det är en bra utrustning. Den varierar lite, men den är bra.

- På natten ser man radarskärmen mycket bättre än under dagsljus. Eftersom belysningen i cockpit var så dämpad, kunde man se detaljerna på skärmen så mycket klarare.

Försteofficeren C.T. berättar:

- På återresan var det mörkt... mycket mörkt, men med klar och molnfri himmel. Vi tyckte att vi skulle kolla med radarn, när vi närmade oss platsen, där vi tidigare sett föremålen.

- Då vi hade nio mil kvar, slog vi på radarn och höjde den. Vi var under stigning och ta mig tusan, om vi inte fick några enorma ekon på tremilsskalen. Det fanns inga moln på himlen och detta eko var tio gånger större än något flygplanseko, som man överhuvud taget kan få in på någon flygburen radar!

- Det var stort och det verkade vara en hel klunga av dem. Vi vred ner belysningen och försökte få syn på dem, men vi kunde inte upptäcka någonting utanför, trots att vi hade ekot. Det låg cirka 10 grader till vänster och vi passerade så nära som 12 kilometer ifrån, men trots detta såg vi absolut ingenting visuellt.

Andreofficeren S.S. berättar:

- Vi lyfte igen och ungefär två timmar senare passerade vi samma ställe. Vi flög tillbaka på samma rutt.

- Kapten hade slagit på radarn för att se om det fanns någonting där, och vi fick in dessa starka ekon på ca 35 kilometers avstånd och ungefär 5 grader ovanför vårt läge. Man kan få ut sådan information som avstånd och läge på flygplansradarn.

- Ekona verkade vara stationära och vi närmade oss dem alltefter som vi flög vidare. Vi hade dem sedan på sidan och passerade på 11 till 12 kilometers avstånd.

- Det var mycket starka ekon och om det hade varit ett flygplan borde vi ha sett dess positionsljus eftersom det var en mycket klar natt. Det skulle ha kunnat vara militärplan, eftersom de inte alltid för positionsljus. Men det var mycket kraftiga ekon och det är mycket förvånande, att vi inte kunde se någonting.

Källa: FSR nr 4/1976

Översättning: Monica Johansson

Två likartade fall: Brasilien 1975 och USA 1966

Den 7 december 1975 iakttog alla innevånare i Vila Harmonia, Montenegro vid Rio Grande du Sul i Brasilien ett UFO. Ett fotografi av föremålet har försetts med påskriften: "Den viktigaste händelsen i vår tids historia".

Under två timmar iakttog 200 personer ett lysande UFO, som svävade över hustaken. Den första observationen rapporterades klockan 21.30 till Joao Bertholdo Rambo av Joao Edmundo Ditttrics. Efter underrättelsen om UFO:t beslöt Bertholdo att gå ut på gatan för att själv se vad det var för något.

Han såg då föremålet sväva framåt med en otrolig hastighet och det gjorde snabba branta kast. Han gick tillbaka in efter en kamera för att hans son skulle ta en bild av föremålet.

Sonen Pio Jose Rambo, som är fotograf i Sao Leopoldo, var på besök över natten. Han använde en Konica Auto-Reflex 33 mm och bländare 1.2 med exponeringstid 15 sekunder.

Pio tog fotot uppifrån hustaket, trots att han hela tiden fruktade att bli strålskadad. Han sade att skenet verkade "se" rakt ner och igenom människornas ögon.

Föremålet flög hela tiden i högersvingar och det är en av likheterna med USA-fallet.

Pio Jose återvände en vecka senare och fotograferade samma del av himlen för att bevisa att det lysande föremålet på det tidigare fotot verkligen var ett UFO istället för något annat ljussken på himlen.

Ett annat vittne till observationen, Edmundo Dietrich, sade:

- På kvällen såg jag ett lysande föremål i luften, som cirkulerade kors och tvärs med en enorm hastighet. Ibland gömde det sig bakom ett eucalyptusträd. Det var mer eller mindre likt solreflexer från en spegel.

Ett annat vittne, Beariz Dresch, 14 år, sade sig ha sett två UFO:n natten till den 7 december. Det var vita ljus som flög snabbt och hade en lysande stråle. Ibland försvann de väldigt fort - precis som om man släcker och tänder lampor. Hennes syster Sirlei, 16 år, iakttog också dessa föremål.

Liknande UFO i New Jersey

Ett fall, som överensstämmer med det i Brasilien, inträffade den 11 oktober 1966 i Wanaqueområdet i New Jersey, USA.

Klockan var 21.15 och sergeant Ben Thompson patrullerade runt reservatet. Han hade just mottagit ett samtal från polisen i Pompton Lakes huvudcen-

Detta lysande föremål fotograferades 1975 vid Montenegro i Brasilien. Det iaktogs av 200 personer.

tral i samma kommun, i vilket man frågade honom, om han såg några okända flygande föremål. Han begav sig mot det område, varifrån rapporten kommit, ca fem minuters färdväg.

Där iaktog han ett klart lysande ljus, som stod stilla på himlen. Detta varade två till tre minuter, varefter föremålet började flytta sig. Skenet var intensivt klart och lika stort som en bil.

När Thompson flyttade sig sakta framåt, gjorde föremålet vinkelräta förflyttningar åt höger och nedåt. Alla dessa förflyttningar gjordes vinkelrätt åt norr och åt öst.

Föremålet verkade befinna sig på 75 meters höjd och 75 meter längre bort och Thomsen beskriver det på följande sätt:

- Ta en basketboll och skär ett hål i den, placera sedan en fotboll i detta hål, låt därefter andra sidan av fotbollen sticka ut ur basketbollen... ungefär så såg det ut. (Anm.: amerikansk fotboll)

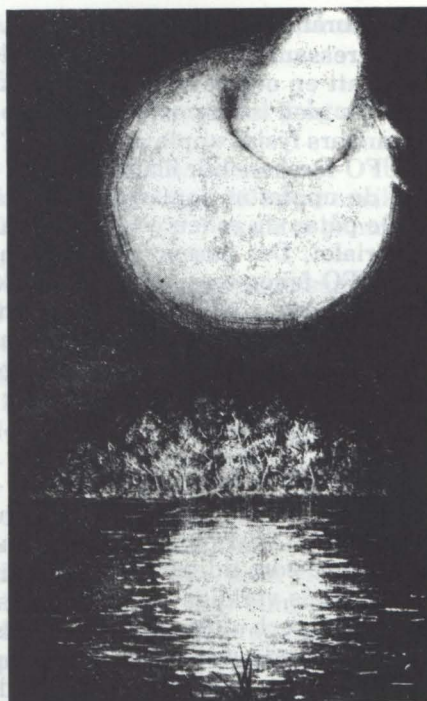
- När föremålet flyttade sig österut och västerut liknade det mest en diskus, men när det steg söderut såg man denna andra del av det.

Thompson sade, att skenet var mycket klart vitt... så klart att man inte kunde se, vad som fanns bakom ljuskällan. Det förflyttade sig med otroligt hög fart.

- Jag skulle vilja säga, att det skulle hinna flera kilometer på den tid det tar att kliva in i en bil och ut igen.

Vid ett tillfälle satte Thompson igång det rotterande varningsljuset på sin bil. Då for föremålet i

Teckningen återger det lysande föremål som sergeant Ben Thompson iaktog i New Jersey 1966. Även detta hade en utskjutande del.

väg upp mot Cooper Swamp Mountain. Det verkade som om det for rakt in i berget.

- Men jag tyckte, att det var som om ljuset hade slocknat, sade han, och fortsatte:

- Föremålet hade något av ett dimhölje omkring sig, när det flög iväg från mig med hög hastighet.

Thompson hörde inget ljud ifrån objektet och han var helt säker på, att det inte var något flygplan. Han beskrev dessutom två märkliga biverkningar, orsakade av föremålet, och berättar:

- När det for fram över träden på berget mot väst drog föremålet liksom ihop trädtopparna. Med andra ord, det sög ihop dem. Det fick också vattnet att följa med uppåt. Det sögs uppåt och när föremålet flög iväg från området föll vattnet ned igen.

För att sluta denna något märkliga berättelse av sergeant Thompson, var lufterummet omedelbart efter UFO-observationen fylld med flygplan. Det var sju helikoptrar och tio till tolv jetplan.

- Jag har aldrig tidigare sett sju helikoptrar på en och samma gång i detta område och jag har bott här i 40 år, slutar Thompson.

Han kunde inte identifiera flygplanen men säger att närmaste flygbas är Stewart Air Force Base i Newburgh.

Flygvapnet försäkrade, att de inte hade sänt upp några flygplan till området!

Källa: Skylook, maj 1976

Översättning: Monica Damm

Varför censureras vissa UFO-rapporter?

49-årig kvinna redovisar flera intressanta upplevelser

Intervju och sammanställning:
Thorvald Berthelsen

Fru Tea Sannebrant, bördig från Blekinge, berättar här om flera intressanta UFO-upplevelser. I enstaka fall händer det, att en och samma person råkar ut för närbildkontakt, delvis med inslag av parapsykologiska bieffekter av en annars fysisk upplevelse.

Många s k UFO-forskare blir illa berörda av dessa bieffekter, vilka de uppfattar som störande i en annars god rapport. De påtar sig rollen att censurera och inte publicera materialet. Det passar inte in i deras föreställningar om UFO-fenomenen som mekaniska och fysiska vehiklar från vårt eget fysiska universum.

Det är dessa personer som gör UFO-forskningen en björntjänst och håller tillbaka utvecklingen genom att undanhålla och förtiga de aspekter som ger nya och bredare tolkningar av fenomenen.

Så sent som i november förra året fick fru Sannebrant kontakt med UFO-Sverige och vi kan nu presentera de redogörelser, som tidigare ratats av andra. Berättelsen rymmer dels verkliga upplevelser, som återges i denna artikel, och dels drömuupplevelser, som presenteras i en följande artikel i nästa nummer. På grund av det omfattande materialet har skildringarna således måst delas upp i två avsnitt.

Jag låter här fru Sannebrant med egna ord återge händelseförloppen och hur dessa bemötts tidigare:

- Under alla år har jag hört människors eviga prat om att vetenskapen är så intresserad. Av vad då? - och vem är vetenskapen?

- När man tar kontakt med någon av följande och redogör för sina upplevelser blir svaren i stort sett dessa:

Kyrkan lyssnar och säger därefter, att det är oförenligt med Jesu lära och Guds ord. Profetiska upplevelser fanns för 2.000 år sedan - men det var då det - och sedan har inget hänt. Skulle någon eller några från Guds värld komma hit så skulle de komma till biskoparna och kyrkans män - och eftersom de inte gör det så finns de inte. Änglar betyder budbärare - och andar skola vi icke tala med. Allt annat är villfarelser och irrläror.

En präst som tagit del av min historia sade: "Kära lilla fru Sannebrant - ack ja - var finns det etiska? Säg var finns det estetiska i denna historia? Jag hittar det ingenstades! Var finns Frälsarens sköna lära? Ack, fru Sannebrant - akta er själ!"

De frikyrkliga säger: Djävulens bländverk!

Fysikerna säger: Omöjligt - punkt och slut!

Astronomerna säger: Omöjligt - till närmaste stjärna är det ljusår och fortare än ljuset går ingenting.

Alla forskare säger i korus: Omöjligt!

- Talar man med en psykiater så heter det, att människan är i affekt - det är schizofreni eller förföljelsemani.

- Kommer man sen till UFO-entusiasterna, hör man det allra märkligaste! Efter att i alla dessa år ha vänt

Foto: Tea Sannebrant

mig till olika UFO-utredare har följande hänt: a) Fyll i den här blanketten. b) Vi behöver mycket pengar i vårt arbete. Ge oss ett bidrag på 50 till 100 kronor och prata inte så mycket. Stöd vår verksamhet! c) Berätta allt ni upplevt - men uteslut det psykiska! Vi vill ha klara och rediga detaljer - farkostens utseende i detalj och helst konkreta bevis. d) Man lyssnar med ett halvt öra på det jag har att berätta och säger sedan: "Det var väl inget mot i Amerika! Där kidnappas människor av UFO:n - och de tar t o m boskap och åter upp dom!"

- Jag har vänt mig till Eugen Semitjov, men han har aldrig hört av sig. Jag sökte kontakt med UFO-forskare i Göteborg - aldrig ett ord eller svar därifrån. Jag tog kontakt med en tefatsbokförfattare - inget svar.

- Jag fick träffa en man som bor på Lidingö. Vi samtalade i två timmar - sedan aldrig ett ord mer från honom. Han höll på att medelst datamaskin lösa UFO-gåtan (Projekt URD). Man stoppar in alla detaljer i datan och frågan är då - vad är det man vill?

- Vad gör man när man utsätts för byråkratiska förhör som aldrig resulterar i något? Dessa förhör är rent materiella: avståndet, höjden, sågs några fönster, fanns det människor i föremålet, färg, ljud, lukt, såg det ut som metall, som guld, som silver, såg man igenom det? Är du säker på att det inte var i en bil du såg det, så att det var reflexer?

- Jag ville börja med detta för att visa hur det är att ha råkat ut för komplicerade upplevelser och hur man blir behandlad.

Första observationen 1932

- Jag bodde i Björkeryd, två mil norr om Karlskrona på rena landsbygden bland skog, slätt och enstaka bondgårdar. Det fanns en handelsbod, ett mejeri och en liten järnväg gick förbi.

- År 1932 var jag i femårsåldern och lekte utanför vårt hus en sensommarekväll då jag fick se något på himlen. Det såg ut som ett sakta flygande, långsmalt stuprör, något spetsigt i nosen. Det lyste blått om det - utom mot slutet av röret, som var rött.

- Föremålet gick ljudlöst och sakta på låg höjd och jag hade god tid att titta på det. Efter en stund ropade jag på mor, som kom ut och fick se en skymt av det, innan det försvann bortåt horisonten.

- Dagen efter läste mor i tidningen och sade: "Du kan vara lycklig du, för det du stod och tittade på i går. Det står i tidningen att vetenskapsmän skulle velat se det du såg!"

- Bra, sade jag - då kan jag berätta vad jag såg.

- Nej, sa mor, de ville ha sett det själva - vad du såg det bryr dom sig inte om.

- Det jag som liten unge kunde konstatera var, att föremålet inte verkade vara så själlöst som en raket man tänder på och skickar upp och som far iväg för att sedan slå ned. Denna gick sakta och lugnt, som en

styrd flygmaskin eller ett styrt luftskepp och verkade vara av metall.

- Jodå - jag minns den mycket väl trots att jag snart fyller femtio.

En gäst från en annan dimension?

- Jag var femton år och vi bodde kvar i Björkeryd. Mina föräldrar var stränga och hade ålderdomliga idéer. Det fanns inte många ungdomar i byn och jag hade inget umgänge. Denna vinterkväll 1942 var det djup snö och strålande månsken.

- Plötsligt fick jag en obetvinglig lust att ge mig ut och åka skidor i månskenet. Jag var förvånad över den pockande, för mig främmande känslan av att jag måste ut. Nej, sa far. Nej, sa mor. Jag tiggde, bad och bönade, grät och gnällde tills mor och far gav efter. "Åk då ner på fältet, så vi ser dig, men inte mer än en timme", sade far.

- Jag ut som om jag haft en raket i ändan. På med skidorna. Det rasslade som glas när jag gled nedför tomtén, över stenmuren och ut på fältet. Det gnistrade som miljoner diamanter... och där på fältet kändes det som om jag åkt in i ett tomt intet - eller rättare, som om jag åkt in i ett paradiset, där tiden stod stilla och allt var fullkomligt. En överjordisk frid fyllde mig. Jag hörde vattenfallet i fjärran - dödyst för övrigt, men underbart.

- Plötsligt tyckte jag att jag hörde inom mig - i mitt huvud - en glad pojkröst som sade:

- Vad gör vi nu då? Skall vi åka ikapp till skogen?

- Kör till, tänkte jag förvånad. Jag tittade mig omkring åt alla håll - det fanns inte ett levande väsen... Det fanns ingen mer på fältet än jag själv, och jag tog det för en ensam flickas fantasi - man pratar ibland med sig själv och ger sig själv svar. En rolig lek i ensamheten. Jag åkte iväg mot skogen.

- Jag vann, sade fantasirösten. Ånej, jag vann, skojade jag.

- Vi åker mot gården - flytta på dig klumpoxe, sade rösten. Du vann - jag vann - hejsan, hoppsan, haha... - det här var kul.

- Jag åkte än hit, än dit skojande med "rösten". Jag hade jätteroligt. Plötsligt sa den främmande rösten: Nu är det tid för dig att åka hem - vi träffas - ja det gör vi - vi möts. Hej så länge - tack för i kväll - vi ses.

- Framme vid stenmuren försvann känslan av detta underbara tillstånd. Jag frös, var trött och ville in och få kaffe.

- Inkommen möttes jag av åskvädersstämning. Far läste tidningen - vippade med foten och var rasande.

- Vad har hänt nu då? tänkte jag och tittade på klockan. Jag var punktlig. Hade dom grälat? Det verkade inte bättre... Far lade ner tidningen och blängde på mig. Han hade ett helsikes humör...

- Jaså, det var därför hon var så angelägen att få ut och åka skidor. Hade hon träff?

- Träff?

- Och med vem om man får fråga. Vem träffade du på fältet?

- Inte en käft. Jag var ensam.

- Stå inte och ljug mig rakt upp i ansiktet, rasade far och smällde en örfil mitt i ansiktet på mig. Tror du inte vi såg dig med den andre?

- Vad i herrans frid - jag var ensam!

- Håll truten - tror du inte jag har ögon att se med!

- Far måste ha sett min skugga i månskenet.

- Skuggan följer människan min lilla vän och åker inte än framför och än bakom henne - så det så.

- Hade far blivit rubbad? Jag vände mig vädjande till mor - men möttes av iskyla.

- Mor satte sig på en stol och sa:

- Jag såg er också. Far gick in i salen för att titta efter dig och ropade: Tekla, kom skall du få se. Och jag såg dig åka ner på fältet - men vid stenmuren stod en pojke och tittade efter dig. Han åkte efter dig ner på fältet och där stod ni och pratade länge. Sen åkte ni i kapp upp till skogen och stod där och pratade - och sen åkte ni i kapp hit till gården. Det var en grannpojke - men han var inte härifrån, för jag känner alla här omkring och honom har jag aldrig sett förr... han var smal, fint byggd och hade ett vackert ansikte. Och som han åkte - det var som om han flugit genom luften! Men jag såg inga skidor... han dansade fram och ni hade så roligt... än var du före honom - än var han före dig... och sedan följde han dig tillbaka till stenmuren och där försvann han och jag såg inte vart han tog vägen... vem var han?

- Jag satte mig på en stol och gned min kind. Plötsligt befann jag mig i den situationen att allting var fel. Jag svor på att jag varit ensam. Mor och far svor på att jag haft sällskap. En timma hade de stått och tittat på mig och "den andre" - en timma.

- Vad åkte jag med? Mor beskrev honom som lite längre än jag, 160 cm, smärt, vig och klädd i helskuren svart eller mörk skidträkt. Mörkt tjockt hår, finmejslat, lite mörkt ansikte, skarpa men vackra ansiktsdrag... hon såg honom tydligt vid stenmuren.

- Jag fick en örfil - och det var det värst. Jag hade fått ett bevis på att det existerar något mycket märkligt - besök från en främmande dimension!

Genomlystes av stråle från UFO

- Det var den 14 december 1946 och klockan var över tio på kvällen. Det var mörkt, molnigt och ingen måne syntes. Jag hade varit på besök hos några vänner på en gård som hette Spångarna och var på väg hem till mitt föräldrahem i Björkeryd.

49-årig kvinna redovisar flera intressanta upplevelser

Intervju och sammanställning:
Thorvald Berthelsen

Foto: Tea Sannabron

- Mina vänner Sven och Barbro följde mig en bit på väg, men vände tillbaka ungefär halvvägs. Jag gick ensam på en landsväg som löper på krönet av en sandgrav. Det var dödstyst och mörkt i alla gårdarna.

- Medan jag gick hörde jag ett spinnande ljud. Jaha, tänkte jag, nu kommer bussen från Karlskrona. Den brukar gå den här vägen sista turen. Ljudet försvann och ingen buss dök upp. Jag tänkte inte vidare på ljudet, eller varifrån det kom.

- Plötsligt skar en strålkastare mig i ryggen - ljuset var skarpt grönt och så klart att jag tydligt såg min skugga på vägen. Snällt gick jag åt sidan för att låta bussen passera mig.

- Ingen buss passerade! Där gick jag en god stund i ljuset och så tänkte jag att det kanske är en militärbil, eftersom den har gröna strålkastare. Jag blev lite irriterad över att den förmodligen stannat på backkrönet och pojkarna i bilen roade sig med att lysa med strålkastarna i ryggen på mig.

- Jag började förvånat inbilla mig att ljuset gick rakt igenom mig, som en röntgenstråle. Jag tyckte mig genomlyst igenom både ben och celler - ända in i nervsystemet. Det framkallade en förvånad, lite skräckblandad undran... Samtidigt tyckte jag att jag hörde några tala med varandra. Det var mansröster och de talade ett språk som jag inte förstod - det tycktes bestå av enbart bokstäver.

- Plötsligt sade någon: "Kan du höra mig?"

- Vad tusan nu då? tänkte jag, och det var då jag vände mig om och fick se tingesten i luften. Det fanns ingen bil på backkrönet! Jag fick se något, som kom mig att få hjärtat i halsgropen - för första tanken var att det var månen som störtade.

- Ner från ovan kom en stor, intensivt lysande grön skiva. Inget ljud! Den kom rakt emot den plats, där jag stod. Den föll inte, utan gled genom luften som en het kniv genom smör. Storleken är svår för mig att bedöma men den måste ha varit enorm, för jag har sett flygplan på den höjden och de har verkat små. Den måste i varje fall ha varit lika stor som en villa. Den tog god tid på sig och jag hade tillfälle att titta på den ganska länge.

- Skivan kom sakta neråt, men jag kunde varken se torn eller annat - det var bara en skiva. Det som förbryllade mig var att den verkade styrd av något. Samtidigt hade jag en känsla av något levande. Jag kände mig iakttagen. Skivan kom närmare och jag stirrade på den för att försöka komma underfund med vad det kunde vara.

- Jag tror vi har någon här, hörde jag rösten igen.

- Vem i helsike är ni - var kommer ni ifrån och vad tusan är meningen med detta? tänkte jag.

- Ett roat skratt... Bli inte rädd - vi är inte farliga - vi har kontakt. Jo, det är möjligt - det går - vi kommer inte närmare.

- Kom ner så jag får titta på er! Vad är det för skoj!
- Inte nu - vi kommer tillbaka.

- Känslan av att vara genomlyst försvann - och med det hörde jag inget mer.

- Plötsligt började skivan gå uppåt igen. Alltså var det inget fallskärmsljus. Den rörde sig lätt och obehindrat - inte alls som något flygplan. Jag tänkte - gode Gud, den är styrd, men vad styr den?

- Den lyste på molnen så att jag såg hur tjocka dessa var när den gick uppåt i en reva mellan dem. Den ställde sig lite på snedden och gick saktare och saktare och jag ropade:

- Vänta - kom ner - nej förresten, jag vill följa med!

- Skivan satte plötsligt upp en fart som var otrolig och var i ett nu försvunnen. Så hörde jag ett ljud - men ingen blix eller sådant. Bara ett obestämbar ljud. Det var med djup besvikelse jag såg den försvinna. Den brydde sig inte om mig!

- Plötsligt återfick jag mitt dagsmedvetande och skräcken kom.

- Vad står jag här och skriker om - är jag klok? Nu kommer den kanske rusande som ett lokomotiv och gör slarvsylta av mig... Så började jag med vilt klappande hjärta springa mot hemmet - och nu skrek jag av fasa.

Liknade en öronmanet

- År 1947 flyttade jag till Stockholm. Jag har alltid varit flygintresserad och följde träningsflugit med en Cessna 172. I början av sextioalet var min man och jag med i ett satellitfölgjargang. Det var en del folk från Tekniska högskolan med i gruppen, som leddes av rolf Moore från FOA.

- Vid denna tid var jag en kväll efter arbetets slut på väg hem med två kassar mat från affären i Björkhagen utanför Stockholm. Just då pratade vi mycket om den då uppsända satelliten Echo (Anm: Amerikansk kommunikationssatellit av passiv typ, som reflekterade mottagna signaler. Echo I utgjordes i princip av en aluminiumbelagd ballong av 30 meters diameter som sändes upp 1960. Echo II hade en diameter av 40 meter och sändes upp 1964.)

- Jag fick se Echo komma ovanför de små lätta molnen. Himlen var blekt blå och det fanns även "trasiga" moln. Ovanför dessa kom Echo. Den var lika stor som månen, men nästan genomskinlig och såg ut som en öronmanet.

- Jag stannade och njöt av anblicken av Echo - så sakta den gick däruppe. En herre kom promenerande förbi mig och tittade frågande. Jag ville förklara mig och sade: Titta där uppe - Echo - den kommer och går där - satelliten som dom skickat upp. Ja, men titta där - den kommer där!

Landad flygfarkost förlamade vittne

ill: Johan Hedman

- Mannen stirrade skrämt på mig - inte på himlen - och skyndade förbi mig.

- Jag gick uppför stentrapporna och höll utkik på Echo. Rund och stor gick den in i ett moln - kom ut igen - och försvann bokom tallen. Den kom fram igen och försvann bakom ett hus för att åter synas igen.

- Så vacker den var... nu står maken på balkongen och tittar på den med kikaren. I ungefär tre minuter följde jag den med blicken och gick sedan in. Min man satt och läste tidningen!

- Har du inte tittat på Echo? frågade jag.

- Echo?

- Ja... E som i Erik och ko som i ko. Den gick framför näsan på dig här utanför nyss - den kanske är kvar - nej den försvann bakom huset där.

- Echo? - Ja!

- Vi skall gå ut och titta på Echo i kväll. Just nu befinner sig Echo på andra sidan jorden.

- Oh!

- Skivan - den manetformade, som gick däruppe i molnen. Den genomskinliga saken - vad hade jag sett?

- Jag störtade på telefonen och ringde Bromma. Hade de sänt upp någon väderleksballong? Nej så hade inte skett. Jag ringde flygflottiljen i Tullinge och frågade vad dom hade för sig: - Ingenting för närvarande. Expressen visste inget. Ingen hade sett något.

- Jag satte mig ner och funderade: Om nu detta var ett UFO... vilka skickliga killar i så fall... sända ut ett tefat just den dag miljoner ögon stirrar ut mot rymden efter Echo... och inte en enda jäkel mer än jag såg det - och i tre minuter!

- Förmodligen var det inget UFO. Jag tröstade mig med att det kanske var en målballong som slitit sig för Visbyflygets ballongbogserare och drivit in över Björk-hagen.

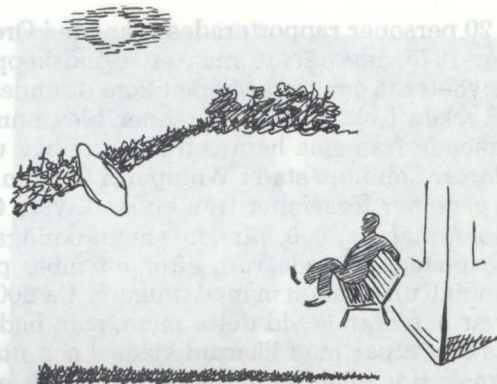
- Jag beslutade mig för att glömma skivan. Echo fick vi se på kvällen som en lysande punkt - inte större än Sirius - och den var inte det minsta lik "maneten" på himlen.

- Jag fick veta att FOA hade en avdelning som sysslade med UFO och jag ringde dit. Först kände man inte till denna avdelning, men så småningom kopplades jag till en man som skrattade åt mig:

- Det är riktigt, att vi började med att undersöka en del rapporter som kom in - men det var bara prat i tomma luften. Folk hade sett något dimmigt eller suddigt objekt - vad skulle vi ta oss till med dem? Inte en enda vettig beskrivning - inget som gick att ta på, sammanfattade mannen på FOA.

Fru Sannebrant har redovisat tre UFO-iakttagelser. Hennes problem har varit, att hon även berättat om skidturen och sina drömmar för tidigare utredare.

Hennes dröm, poängterar hon, är en dröm och ingenting annat. Men vad är drömmar? Denna intressanta och gripande skildring får ni läsa i nästa nummer.

- Det var en varm och vacker kväll i mitten av juli, berättar vår sagesman, som jag råkade ut för något som jag aldrig trott kunde hända mig. Klockan var omkring 23.00. Den besvärande värmen inomhus gjorde att jag gick ut och satte mig på en bänk utanför bostaden. Området framför där jag satt var en stor och öppen gräsplan. När jag suttit en stund fästes min uppmärksamhet på ett stort föremål, som avtecknade sig mot månen.

- Föremålet ifråga kom allt närmare och närmare och till min häpnad och kanske också i viss mån förskräckelse såg jag det gå ned på gräsmattan cirka 30-40 meter framför mig. Det sänkte sig sakta och alldeles ljudlöst och liksom studsade ett par gånger innan det stod stilla i ungefär 45 graders lutning.

- Jag kunde iaktta farkosten helt tydligt. Den var nämast cirkelrund, uppskattningsvis fem-sex meter i diameter, tjock på mitten och avsmalnande mot sidorna. Färgen var gråaktig, föremålet verkade vara av metall. Det saknade vingar och fönster.

- Jag tyckte att jag borde ha vittnen till händelsen och ämnade stiga upp för att tillkalla någon inne i huset. Men jag kunde plötsligt inte röra mig. Benen var helt förlamade och jag var fullständigt oförmögen att stiga upp från bänken. Känslan av förlamning sträckte sig även upp i kroppen. Det hela var ytterst obehagligt.

- Så småningom började farkosten höja sig från marken. Tyst steg den rakt upp för att på omkring 50 meters höjd svänga i stark vinkel och försvinna i östlig riktning. Och det märkliga var att samtidigt började den förlamande känslan i benen och kroppen att minska och jag kunde gå in i bostaden.

Källa: Hallandsposten 16 sept 1976 / J. Hedman.

Fotnot: Berättaren, Gunnar Bengtsson, 60, från Falkenberg, avled i september 1976 bara någon månad efter att han hade gjort sin förbluffande iakttagelse. Han uppges ha varit en person känd för sitt lugn och sin trovärdighet.

Him & Her: Researrangörer till en bättre värld!

När 20 personer rapporterades saknade i Oregon, USA, år 1975, misstänkte man ett rymdskepp. De första nyheterna om vad som hänt kom ut under den andra veckan i oktober. 20 personer blev anmälda som saknade från sina hem och sina vanliga uppehållsplatser i en liten stad i Waldport i Oregon. Och om 20 personer försvinner från en stad, vars totala inneväningar är 800, är det anmärkningsvärt.

Försvinnandena ägde rum efter ett möte på ett lokalt hotell ungefär en månad tidigare. Ca 200 personer var närvarande vid detta möte, som hade anordnats av ett par med likartad klädsel och utseende: Him & Her eller Bo och Pepp eller helt enkelt "De två". Deras riktiga namn är sheriff Hertt Apple White, 44 år, och fru Bonnie Lu Trusdale Nettles, 48 år. Han är son till en presbyterian. Hon är en examinerad sjuksköterska. Båda kommer från Texas.

Under mötet på hotellet delade Him och Her ut flygblad i vilka sades, att de två och deras följeslagare fysiskt skall lämna denna planet inom några månader. Det hade bestämts tidigare att både ledarna och deras följeslagare skulle göra sig av med alla världsliga ägodelar för att senare gå ombord på ett UFO-rymdskepp, som skall föra dem till en bättre värld. Efter mötet gav de sig iväg tillsammans med dem som blivit omvända och sällskapet campade sedan på olika platser i mellanvästern.

En månad senare var "De två" i Salt Lake City och berättade för sina åhörare att UFO:n är bilarna, bussarna och flygplanen till Guds rike. Ingen kan resa ännu. De måste genomgå en fjärlsliknande förvandling till en högre existensnivå, där sedan UFO:n helt enkelt är till för själva transporten. En vanlig människa kan lika lite förstå dessa hemligheter, som en hund kan köra en bil, sade de.

Vid denna tidpunkt hade Him & Her övertygat ungefär 70 personer i åtta stater, inkluderande Oregon, Washington, Texas, Californien, Colorado, Wisconsin och Arizona. Alla lämnade sina familjer, sina jobb och uppdrag för att invänta ankomsten av rymdskeppet, som skulle föra dem till ett supermänniskligt liv.

När "De två" håller sina föredrag, tar de 20 kronor i entré och på affischerna presenterar de sig som UFO-paret, som skall förklara UFO: Varför de är här, varför de har kommit och när de ska ge sig av.

Fru Joan Culpepper, en fränksild 40-åring, anslöt sig till gruppen, men blev utstött några veckor senare på grund av sin skeptisism. När deltagarna når den nya världen skall där inte finnas jordiska begär, ingen mat, ingen sexualitet, inget arbete eller något av det jordiska.

Ron Sutton, undersökningsledare i Lincoln County, Oregon, berättar att en kvinna i gruppen skrev

Vem är det?

En solig eftermiddag i augusti 1976. Tre vuxna personer färdas i en bil, som nyss lämnat Orsa i norra Dalarna. Man färdas på väg 296 mot Voxna och genom skogarna är det knappast någon trafik. Man möter någon enstaka bil då och då och skämtar om den glesa trafiken.

Efter en kurva kommer man till en lång raksträcka och ser äntligen en bil, som man knappar in avståndet på. Det tycks vara endast föraren i en Volvo och man kan tydligt urskilja en person med grått hår.

Men så konstigt! Han tycks ha öron som hänger ned på axlarna, breder ut sig över skuldrorna! Om föraren hade mössa kunde det vara någon sorts öronskydd - men mitt i sommarn!

Den kvinnliga passageraren blir rädd och uppmanar sin man att vända om eller köra förbi. Föraren signalerar upprepade gånger, men bilen håller framför, hur han än tutar.

Det känns kusligt. Helst som personen i den framförande bilen aldrig rör sig eller ändrar farten. Öronen verkar ludna på något sätt. Fantastiskt långa och breda.

Raksträckan är slut och man saktar ner. Volvon är nu ett tjugotal meter framför. En kurva och bilen är ur sikte några sekunder. Åter en mycket lång raksträcka framför - men ingen bil!! Den har försvunnit i tomma intet. Tätt skog på båda sidor, inga avtagsvägar eller stigar.

De tre i bilen tittar förvånade och skrämda på varandra. Vad skall man tro? Spökar det i de stora dala-skogarna mitt på ljusa dagen.....

Eric Stride

över förmyndarskapet för sina barn, ett och tre år gamla, till en vän. Några veckor senare vann fadern vårdnaden av barnen på grund av att modern hade gett sig av på en UFO-resa och aldrig skulle komma tillbaka. Sutton berättar också om en man i Newport, Oregon, som gav bort fyra hus och en hel lantgård till en vän. En flicka berättade, att hennes pojkvän sedan flera år lämnade henne, och att han sade att han inte tog någon filt med sig därför att när träningen en gång börjat, så behövde deltagarna varken sova eller äta mera.

Denna träning har att göra med kemiska och biologiska förändringar som förbereder följeslagarna inför den förestående UFO-resan till det övermänniskliga livet.

Källor: Amerikansk dagspress

Översättning och sammandrag: Monica Johansson

Mysteriet med Vintergatans klotformiga stjärnhopar

De klotformiga mycket koncentrerade stjärnhopar, som finns inom vår vintergata, men ej i spiralarmarna i den roterande skivan, utan runt om och utanför, fördelade i klotform åt alla håll omkring galaxen, uppges vara de bland de äldsta synliga objekten i vårt stjärnsystem.

Men de uppges också bestå av nästan rent väte enligt tolkningar av ljuset de utsänder. Detta enligt Hoimar von Ditfurths bok: Världsalltets barn. Varför finns det då så ytterst litet helium i dessa objekt?

Hur kan de vara de äldsta objekten och samtidigt bestå av nästan rent väte?

Förbrukar inte de som andra stjärnor vätet i kärnfusioner till uppbyggnad av tyngre grundämnen och till strålningen, som vi ser från jorden?

Varför åldras dessa stjärnor inte på samma sätt som vår sol?

För att söka besvara dessa frågor ger jag följande personliga tolkning av fenomenet:

Tid - vad är tid? Som jag tolkar det så är tid ett mått på den rörelse, som existerar i vår vintergatans spiralskivas atomer eller materia. Eller ett mått på utvecklingshastigheten i vår lilla del av universum. Obs ej i övriga universum - allt är relativt.

De klotformiga stjärnhoparnas existens måste kunna förklaras på något sätt. Kan det tänkas att dessa system är direkta motsatser till spiralarmarnas objekts uppbyggande rörelseform? De skulle då ha en destruktiv- från mitten verkande - slösande och nedbrytande energirörelseform. Då skulle man komma fram till att de **kan ha en omvänd tidsskala**. I så fall kan dessa täta stjärnhopar till och med benämnas antistjärnor och även med sin närvaro fungera som en tredje pol eller stabilisator i vår vintergata. Slututvecklingen skulle ge ett nära nog vilande energitillstånd eller med andra ord en klotformig stjärnhop.

Kan de i vår galax befintliga "svarta hålen" ha något med detta att göra? Antag att de drar ihop sig till en viss gräns, där dessa för oss osynliga objekt med sin oerhörda gravitation får tiden/rörelsen att stanna i den ofattbart täta kärnan. En möjlighet är då, att de skifter polarisation i hela sin materiemassa och rotationen och gravitationen har neutraliserats eller upphört. Energin är så att säga nollställd och kan börja från början med att bilda väteatomer. På grund av gravitationens upphörande har objektet lämnat skivans plan och återfinns då där de klotformiga stjärnhoparna återfinns. Energin har alltså genomgått ett omvandlingsskede. Blir då ett före detta svart hål till en klotformig stjärnhop, där tiden står så gott som stilla? Det Svarta Hålets sonderfall - skulle man kunna kalla detta skeende.

Är det så att tiden/rörelsen tar fart, först då en sådan stjärnhop kommer tillbaka in i - eller kommer i kontakt med den roterande spiralskivan, och uppbyggnaden av grundämnen kan sätta igång igen? Det skulle ge en evig rörelse och kontinuerlig skapelseprocess i varje spiralgalax.

Om en annan galax har en högre rotationshastighet på sina spiralarmar, borde också tiden/uppbyggnaden i detta andra stjärnsystem gå fortare, jämfört med tiden i vår vintergata - alltså jordtiden. Om vi vore där - allt är ju relativt.

De två alternativ, som utvecklades av Viktor Schauberger i boken på svenska: Det levande vattnet (sammanställt av Olof Alexandersson) är följande:

A - Den universella spiralarörelseenergin = Uppbyggande energi, ekonomisk energiform, verkande i spiraler utifrån periferin och in mot mitten.

B - Den expanderande rörelsen = Destruktiv energi, expanderar från centrum rakt ut åt alla håll. Det är en slösaktig energiform. Som exempel kan nämnas bilmotorer, atombomber, supernovaexplorier.

Var kommer då de nämnda stjärnhoparna in? Jo, i den andra gruppen efter det att mellanstadiet passerats. Uppbyggnaden till tyngre grundämnen sker i galaxens spiralarmar och endast där. Alltså är det där vi kan vänta oss att finna liv i vår galax. Där är förhållandena sådana, att planetsystem bl a kan bildas. De klotformiga stjärnhoparna däremot är direkt livsfientliga. Där har vi inte att vänta oss något liv, sådant som vi kan tänka oss det.

För en allsidig belysning läs även Kosmos 1975, som är en sammanfattning av detta års astronomiska forskning.

Carl-Anton Mattson

Har det hänt nåt?

SÅG LUFTCIRKUS FRÅN GÅRDSPLANEN

Öland, Borgholm 17 januari 1977 klockan 1920.

En lantbrukare berättar följande för vår distriktschef Gunnar Schelin:

- Min fru och jag befann oss ute på gårdsplanen, då vi i norr upptäckte två lika stora föremål med en skenbar storlek av 25 centimeter. Färgen var vitgul, och de förflyttade sig en kortare sträcka fram och tillbaka.

- De rörde sig mycket snabbt och oberoende av varandra. Ibland möttes de och liksom gick ihop, och tidvis stod föremålen helt stilla. Ibland gick de ned under horisonten och när detta skedde syntes ett rött sken där de försvann. Varje gång de kom upp igen var höjdvinkeln ca 20 grader.

- Jag kan inte uppge hur många minuter vi såg dem, men det var en ganska lång stund, och vi blev mycket förvånade över fenomenet.

VÄDEROBSERVATÖR IAKTTOG KLOTFORMAT OBJEKT

Öland, Böda 1 februari 1977 klockan 1750.

En väderobservatör berättar för Gunnar Schelin:

- Jag färdades på moped norrut och befann mig vid vägkorsningen Böda Sand - Mossen. Där märkte jag någonting, som lyste till höger om mig, men reflekterade först inte över detta utan koncentrerade mig på körningen.

- Efter 25 meter stannade jag för att se efter vad som tidigare fångat min uppmärksamhet. Jag såg då ett klotformat föremål, som stod stilla över skogen i öster, och med höjdvinkeln ca 45°. Föremålet lyste grönt med någon dragning åt blågrönt.

- Plötsligt accelererade det med en otrolig hastighet i nordlig riktning, gjorde en svag gir åt vänster och därefter någonting som såg ut som en dykning.

Detta var troligen en optisk villa, förorsakad av att föremålet med hög hastighet försvann bakom trädtopparna. Under denna manöver syntes en gul ljuskvast efter objektet, ca 15 till 20 gånger längre än detta.

- Klotets storlek var vid en jämförelse sju till åtta gånger större än planeten Venus, som jag såg i en helt annan riktning. 3/8 av himlen var täckt av cirrusmoln och vindstyrkan var tre sekundmeter NV. Månen lyste ganska starkt.

ÄGGFORMAT OBJEKT ÅTERKOM

Södermanland, Nyköping 10 februari 1977 klockan 1740.

Ett par makar boende i västra stadsdelarna, Oxbacken, berättar för vår utredare i Nyköpingsgruppen:

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

- Vi befann oss utanför bostaden, då vi upptäckte ett ovalt, äggformat föremål på himlen. Det färdades med lite ryckiga rörelser sakta österut och försvann utom synhåll.

- Klockan 1830 kom föremålet tillbaka och flög alltså nu från öster mot väster. Den äggformade saken gick liksom på tvären och var helt ljudlös. Även nu rörde den sig ryckigt och stod ibland stilla, varvid den ändrade färg mellan vitt och rött.

- Den var röd, då den stod stilla och när vi såg den på avstånd. Föremålet försvann mot väster eller västsydväst, alltså bortom Oxbacken, där den alldeles innan hade stått stilla. Objektet sågs åter passera klockan 2020.

- Under hela tidsperioden såg vi även sportflygplan och propellerplan, men ett sådant tror jag absolut inte att det var. Sådana kan ju inte stå stilla på himlen, slutar mannen.

Anm: Både Artilleriflygskolan och F11 hade plan i luften. De förstnämnda hade fem propellerplan uppe från Nyefältet mellan klockan 1830 och 2130.

PÄRONFORMAT FÖREMÅL

Norrbotten, Rosvik (N Piteå) 20 februari 1977, klockan 2020.

Erik Pettersson och hans maka Martina iakttog ett objekt, som rörde sig från nordost in över Rosvik och sedan försvann rätt upp i rymden. Makarna satt framför TVn, då de genom fönstret uppmärksammade ett ljussken. När de öppnade fönstret för att studera det närmare, fick de syn på ett päronformat föremål, vars längd de uppskattar till mellan tre och fyra meter.

Det färdades på uppskattningsvis 50 meters höjd och hade samma färg som stark aftonrodnad, men med något växlande sken. Objektet strålade ut ett nedåtriktat ljus, som var ungefär hälften så långt som själva föremålet.

Makarna iakttog det även i kikare och de uppskattar observationstiden till drygt två minuter.

BREVBÄRARE BLÄNDADES AV OKÄNT FÖREMÅL

Norrbotten, Boden 5 mars 1977 klockan 0630

Brevbärare Mikael Johansson berättar för vår utredare Thomas Tullholm:

- Jag befann mig på Källgatan, då det plötsligt lyste till ett stycke ifrån mig. Det var ett stort föremål av skenbart en fotbolls storlek, som avgav ett bländande gulorange sken och det tycktes brinna omkring det.

- Jag kunde inte se någon svans eller eldkvast bak efter, då det sakta rörde sig bort från mig. Plötsligt ökade farten och det försvann hastigt. Totala observationstiden uppskattar jag till ca två minuter.

- Jag blev liksom paralyserad och stel i kroppen, men sedan började jag att fundera på, vad det kunde ha varit för någonting.

MÅSTE HÅLLA FÖR ÖGONEN

Norrbotten, Bredåker (1,5 mil N Boden) 5 mars 1977 klockan 2130.

En 46-årig bilmekaniker berättar följande för Thomas Tullholm:

- Jag var på väg från Jokkmokk mot Boden, då jag mötte ett enormt ljussken. Det var så starkt, att jag fick stanna bilen och hålla för ögonen. Skenet kom från en klotlik kärna med en diameter av ungefär sex meter och kärnan hade en svetslågas blåa färg. Den färdades från norr, rakt över mig, mot söder och jag beräknar att överflygningen tog ca 30 sekunder.

- Då jag skulle starta bilen, upptäckte jag att högra bildörren var öppen och jag funderade på hur den kunde ha gått upp. När jag vred om nyckeln, startade inte bilen och jag kände då med handen under panelen. Jag fick då någon sorts svart massa på fingrarna.

- Jag gick ur bilen och lyfte på motorhuvens och upptäckte att kablarna hade fått en gråaktig beläggning, ungefär som ett slags damm. Batteriet såg normalt ut och jag satte mig i bilen och gnuggade rent kabelskorna.

- Efter denna procedur fick jag igång bilen igen och kunde fortsätta. Dagen efter hade jag värk i ögonen och var illamående, men det släppte framåt kvällen.

SLOG UT JÄRNVÄGSSIGNALER

Dalsland, Åmål 22 mars 1977 kl. 19.45 och 21.30

Tre personer, som önskar vara anonyma, rapporterar oberoende av varandra till våra utredare i UFO-Åmål om följande iakttagelse där ytterligare vittnen är inblandade. En man från Tydjebyn, ca en mil söder om Åmål, berättar:

- Jag besökte en granne i närheten och då jag lämnade honom fick jag se ett enormt ljussken på himlen i riktning syd-sydost. Ljusskenet var gulrött och fast hela tiden.

- I detta ljussken upptäckte jag två föremål på låg höjd över skogen. Jag kunde se, att de sänkte sig litet och när jag betraktat dem ungefär en halv minut, bestämde jag mig för att återvända till grannen och få hans kommentarer till fenomenet.

- Vi var tillbaka efter ca två minuter, men då var föremålen borta och ingenting ovanligt kunde förmärkas. Då vi befarade att allt inte stod rätt till utefter järnvägslinjen, särskilt som nu tåget kom med mycket låg hastighet, kontaktade vi fjärrtågklararen.

- Efter det att jag berättat för denne vad jag iakttagit, sade han, att exakt klockan 2130 hade han upptäckt att ljussignalerna längs järnvägslinjen hade kommit ur funktion i det område, där jag sett föremålen. Fjärrtågklararen tyckte att det krånglade ofattbart, och när han hört min berättelse blev han ytterligare konfunderad.

- Själva ljusfenomenet var taggigt i periferin och ca tre gånger större än månen.

Redan klockan 1945 gjordes dock de första iakttagelserna, rapporterar våra utredare i UFO-Åmål, och vi låter här en annan man berätta:

- Vi färdades från Åmål mot Tösse och när vi kommit till Brevik, strax söder om Åmål, fick vi se ett enormt ljussken på himlen i SSO över Vänern. I detta upptäckte vi fyra föremål, som omgavs av själva ljusskenet, som hela tiden var fast.

- Eftersom vi färdades i bil, försvann föremålen efterhand ur sikte. Vi stannade då, vände och for tillbaka för att kontrollera vad vi sett, men då var de borta. Medan vi såg de fyra föremålen låg de på rak linje över Vänern.

En fru från Fengerfors berättar:

- Klockan var 1945 och vi färdades i bil mot Tösse. Då vi befann oss vid Myllerud, upptäckte vi ett stort ljussken i SSV. Det var gulrött, med fast sken, och vi upptäckte också några märkliga föremål i detta ljussken.

- Föremålen liknade stavar och vid varje stav, till höger, fanns något som liknade en spiral, som i överdelen böjde av åt höger. Själva stavarna stod upprätt och hade en halvmånformad överdel eller ände.

- Vi trodde först att det var en hägring, men vad skall man tro? avslutar kvinnan.

SOM LANDNINGSTRÅLKASTARE

Småland, Kalmar 23 mars 1977 klockan 18.30

En 55-årig förädsman berättar för vår utredare i Kalmar-Ölands UFO-förening.

- Jag befann mig på Oxhagsområdet i Kalmar, då jag upptäckte två ljus, som sakta skred fram på himlen i söder. Först tänkte jag, att det var ett flygplan som gjorde klart för landning.

- Eftersom jag arbetar på flygflottiljen, reagerade jag på veckodagen (onsdag), då ingen kvällsflygning brukar äga rum. Avståndet till flottiljen är inte hel-

ler längre, än att man brukar höra ljudet när planen går ned för landning.

- Jag kunde inte uppfatta något flygplansljud och de två ljusen, med fast sken, försvann sakta ur sikte bakom hustaken, när de avlägsnade sig mot väster. Totala observationstiden var två till tre minuter och hastigheten närmast som en helikopters.

GULT KLOT PASSERADE

Dalsland, Skåpafors 28 mars 1977 klockan 2130

Rut Andersson berättar för våra utredare i UFO-Åmål:

- Jag var i färd med att expediera en kund i kiosken, som vetter ut mot riksväg 164 och sjön Svärdsjö-lången, då jag upptäckte ett klot, som kom farande mot norr.

- Klotet var helt gult till färgen och hade ett fast sken. Det var ojämnt i konturerna och verkade gå på relativt låg höjd över skogen utefter sjön. Innan det försvann bakom skogen blev det lite rött i ena kanten.

- Det är svårt att ange klotets exakta storlek, men jag kan säga, att det inte var fullt så stort som månen. Den totala observationstiden var ungefär två minuter.

STARKT GULFÄRGAT I NOSEN

Småland, Kalmar 29 mars klockan 19.00

Vapenmontör Roland Johansson berättar för vår utredare Sture Johansson.

- Jag befann mig på Kylegatan och upptäckte då ett föremål, som flög från norr mot söder och på konstant höjd. Det var starkt gulfärgat i nosen och blått i bakändan, och det hade med sig ett litet föremål, som roterade.

- Efter ca fem sekunder lämnade det lilla föremålet det stora och försvann snett uppåt. Samtidigt hördes ett sprakande ljud. Hela händelseförloppet tog ungefär 10 sekunder.

- Om jag skenbart skall jämföra föremålets storlek och höjd, såg det ut som en vinglös kråka på 25 meters höjd! Även hastigheten kan stämma med denna liknelse.

- Vädret var klart och månen var synlig. Jag hade en bekant med mig, som heter Lars Karlsson, och vi var efteråt fullt överens om, att det inte var varken flygplan eller meteor.

OKÄNT OBJEKT FÖRBRYLLAR

Mellansverige och Ångermanland 5 april 1977 klockan 0310

Ett föremål som beskrivs som ett stort upplyst moln sågs över Mellansverige av en mängd människor, som lämnar samstämmiga uppgifter om tidpunkt och kursändringar.

Intressantast är att föremålet iaktogs ca 30 minuter tidigare på flera platser i Ångermanland. Samma dygn drabbades Finland av en flap.

Ett par nattsköterskor, Monika Eriksson och Monica Norell, på Karolinska sjukhusets barnklinik i Stockholm beskriver det som en ljuskägla, som kom farande på låg höjd över Danderyd. Det verkade, som det manövrerades - det stannade upp - och gav sig sedan iväg mot öster.

En taxichaufför, som befann sig på Danviksbron, iakttog hur något, som liknade ett stort upplyst moln rörde sig över himlen och sände en ljusstråle mot marken.

Lantbrukare Olle Larsson i Gåsinge NV om Gnesta berättar för vår utredare Stig Aggestad:

- Vi höll på med att lasta av en försenad kycklingleverans vid tretiden på tisdagsmorgonen, då plötsligt himlen lystes upp.

- Högt uppe, ovanför en tunn molnslöja i öster, såg min sväger och jag en stark ljuskälla komma glidande. Den gick på rak kurs från öster mot väster. Från fenomenets mittpunkt strålade det ut ljuskäglor, som sedan böjde av inåt igen.

- Ungefär halvvägs på himlen gjorde objektet en mycket tydlig kursändring och fortsatte därefter i nordnordostlig riktning, samtidigt som det steg i höjd.

- Det försvann aldrig under horisonten, utan bleknade bort i fjärran som en stor stjärna. Hela observationen varade mellan fem och tio minuter och det var helt ljudlöst.

Flera observatörer ringde till Arlanda och därifrån iaktogs objektet klockan 0320 av jourhavande meteorologen. Det kan knappast ha rört sig om flygplan eller helikopter, anser man från trafikledningen på Arlanda.

Professor Ulf Sinnerstad vid Stockholms Observatorium säger, att många ljusfenomen på himlen är meteoriter, men den långa observationstiden i det här fallet gör meteoritteorin omöjlig, och han fortsätter:

- En teori om att solen från sin plats under horisonten skulle ha belyst mycket högt stående moln tror jag inte heller, med tanke på att solen går upp först några minuter över fem. Två timmar tidigare står solen så långt under horisonten att det är natt-

Gigantiskt UFO iaktogs i 8 timmar

I frågepanelen satt från vänster: Prof. Martin Johnson, Thorsvald Berthelsen, Carl-Axel Jonsson, Behnli Falk och Willy Wegner

mörkt fortfarande. Inga moln kan bli belysta så tidigt, slutar professor Sinnerstad.

Föremålet iaktogs dock redan vid 0230-tiden över Härnösand, när det följde Ångermanälven. Ovanför Härnösand girade det och färden fortsatte västerut.

Ännu längre norrut, vid Backe i Ångermanland, iaktogs objektet och Essy Strömkvist berättar:

- Det var vid halvtretiden på tisdagsmorgonen som jag vaknade och steg upp för att jag tyckte det var för ljust ute. Jag tänkte för mig själv att månen måste ha flyttat på sig. Men när jag tittade efter fanns månen där den skulle finnas!

- Fenomenet var obeskrivligt vackert och lyste helt vitt. Föremålet var trubbigt i framkanten och spetsigare baktill. Baktefter följde någonting som liknade moln.

- Det svävade fram sakta över himlen och trots att jag öppnade fönstret kunde jag inte höra något ljud från föremålet.

Spekulationer: Laborator Sture Wickerts på FOA har föreslagit "satellit på ett par hundra kilometers höjd". Själva har vi på UFO-Sveriges rapportcentral lutat åt teorin "rysk raketuppskjutning". Det är emellertid mycket som avviker från det senare:

Framför allt drabbades Finland av en flap (täta UFO-observationer) på måndagskvällen den 4 april. Ett 50-tal rapporter strömmade in redan första veckan till våra kolleger i Finland. Dessa iakttagelser, som gäller både närobservationer med fönsterförsedda luftfarkoster och fjärrobservationer, har det gemensamma, att de uppträdde sex timmar före observationerna i Sverige.

De finska observationerna rapporterar i stort sett att föremålen flög västerut - mot Sverige.

Var det ett moderskepp som iaktogs denna tidiga tisdagsmorgon?

PROJEKTILLIKNANDE OBJEKT SLÄCKTE GATLYKTA

Hälsingland, Bergsjö 9 april 1977 klockan 2200

Berndt och Margareta Luthman iakttog två mindre föremål, som vid passagen släckte en gatlykta. Herr Luthman berättar för vår representant Loy Solli i UFO-Sundsvall:

- Vi satt och tittade på TV, då plötsligt två lysande föremål passerade längs med gatan. De färdades från söder mot norr och gick i höjd med gatlyktan. Vi tittade på varandra och ställde samma fråga: "Såg du?"

- I samma ögonblick slocknade gatlyktan, men inte de övriga utan bara den som står framför villan. Naturligtvis blev vi förvånade - men förvåningen blev ännu större, då lyktan efter ca en minut åter tändes.

Spetsig grannmätsakia över Mjölby järnvägsstation?

- Vi bor i en suterrängvilla med entrén i gatuplanet och bostaden en trappa upp, vilket ger en bra utsikt över grannskapet. Hela väggen i det rum vi satt i har fönster ut mot gatan, varför sikten var den allra bästa.

- De två föremålen var cigarrformade, spetsiga i färdriktningen, men tvärt avhuggna baktill. De var 30 centimeter långa och de färdades efter varandra, det ena något högre i förhållande till det andra, och med ett inbördes avstånd av ca 30 centimeter. De lyste med en fluorescerande färg med en dragning åt grönt.

- Båda passerade på ca åtta meters avstånd från vårt fönster, men trots detta hördes inget ljud. Inte heller märkte vi några störningar på TVn eller belysningen i rummet. De passerade alltså framför lyktstolpen men framför en trädunge.

VÄLDSAMMA DETONATIONER — UFO IAKTTOGS!

Södermanland, Nyköpingsområdet 12 april 1977 klockan 1037, 1120 och 1430.

Mystiken kvarstår kring de kraftiga detonationer, som hördes av tusentals människor inom ett stort område. Seismologiska institutionen har inte registrerat någon jordbävning - fenomenet kom uppifrån.

Vid den första detonationen iakttog en kvinna i Oxelösund ett diskusformat objekt. UFO-Nyköping har lagt ned ett omfattande utredningsarbete på händelserna och intervjuat en mängd personer, varav vi här låter några komma till tals.

Vi börjar med lantbrukare Carl-Olof Lindmark, Ene gård i Stigtomta, ca en mil väster om Nyköping, som berättar:

- Jag var på väg mot garaget, när det började. Det var som om hela luften vibrerade kraftigt och jag var tvungen att hålla för öronen, eftersom det kändes som om trumhinnorna skulle sprängas.

- Efter första stöten var det ett uppehåll på ca fyra sekunder och därefter kom ännu en detonation. Det kändes både otäckt och konstigt.

- Ljudet verkade komma uppifrån, men det var mulet så jag kunde inte iaktta något, som kunde ha orsakat detta fenomen. Reaplan och ljudbangar har jag hört många gånger med detta var något helt annorlunda.

- Det måste ha varit ett väldigt lågt svängningstal för det kändes som om hela marken skakade. Husets fönster bågnade och både jag själv och min far, som bor ca 100 meter härifrån, fick våldsam huvudvärk.

- Min far drabbades värst och blev så illa däran, att han kräktes. Själva oljudet pågick under fem till sex sekunder.

Riksstämman 1977

UFO-Sveriges riksstämma den 19 mars i Malmö drog fullt hus, 550 personer hade tagit plats i rådshus hallen vid det externa evenemanget för allmänheten.

Vid de interna förhandlingarna under förmiddagen samlades ett 70-tal representanter och medlemmar. Köpings UFO-förening utsågs att fortsätta för andra året i följd som centralgrupp.

Följande tillägg, här med fetstil, till UFO-Sveriges stadgar röstades igenom, och berörda paragrafer får därmed följande ordalydelse:

§ 4 pkt A: grupp bestående av minst tre personer efter anmälan till centralgruppens ordförande och efter erläggande av medlemsavgift. **Avgiften för gruppmedlemskap är fem kronor högre än för B-medlem.**

§ 13 UFO-grupp utser ombud enligt följande:

Varje grupp utser ett ombud. Därutöver tillkommer ett antal ombud, som motsvarar antalet med-

I frågepanelen satt från vänster: Prof. Martin Johnson, Thorvald Berthelsen, Carl-Axel Jonzon, Bertil Falk och Willy Wegner.

lemsgrupper. Dessa fördelas mellan grupperna efter medlemsantal vi utgången av kalenderåret närmast före ordinarie riksstämma. **UFO-grupp skall därför senast vid februari månads utgång till centralgruppen ha inkommit med verksamhetsberättelse i vilken klart framgår antalet betalande medlemmar i gruppen den 31 december året före det år då riksstämma avhålls.**

Denna rapport gäller den tredje detonationen klockan 1430, som inte uppfattades av så många människor som de första två. Denna tredje rapporteras också från Atomenergis Studsviks anläggning.

Från de två första detonationerna klockan 1037 och 1120 föreligger ett rikligare intervjumaterial, som innefattar i stort sett samstämmiga uppgifter. Carl-Anton Mattsson berättar:

- Vid den första detonationen, klockan 1037, befann jag mig två meter från det stora skyltfönstret i min livsmedelshall, som vetter ut mot gatan i Nyköping. Mycket lågfrekventa vibrationer kunde förmärkas under en tid av fem till sex sekunder. De stora glastrutorna bågnade och vibrerade mycket kraftigt medan det dova ljudet knappt var uppfattbart av örat. Det rörde sig uppskattningsvis om 40 svängningar per sekund.

En annan person satt i en källare och tittade i ett elektronmikroskop. Han märkte inga vibrationer och detta styrker seismologernas uttalande, att det inte hade med jordskalv att göra.

En kvinna boende på Ramdalshöjden i Oxelösund berättar:

- Jag befann mig i ett rum som vetter åt vattentornet och klockan var strax efter 1030. Jag låg och läste då jag plötsligt hörde ett starkt visslande ljud utifrån och jag trodde att det var ett flygplan som störtade.

- Jag rusade fram till fönstret och fick då i nordväst, ovanför vattentornet, se en rund skiva komma

farande. Den var diskusformad och hade en brunaktig färg och flög uppskattningsvis 100 meters höjd.

- Diametern på föremålet var ca fyra meter och det flög rakt emot mig. Plötsligt stannade det upp i luften under ca fyra sekunder, och jag kunde då iaktta, att skivan hade ett spröt på mitten. Det var ett antennliknande spröt och på dess spets satt en rund kula.

- Plötsligt satte den fart igen och då uppstod ett kraftigt muller, som fick fönsterrutorna att skallra. Föremålet försvann mot sydost. Det var mulet och det färdades på högst 100 meters höjd.

SOM SEX SATELLITER

Västmanland, Arboga 19 april 1977 klockan 2232

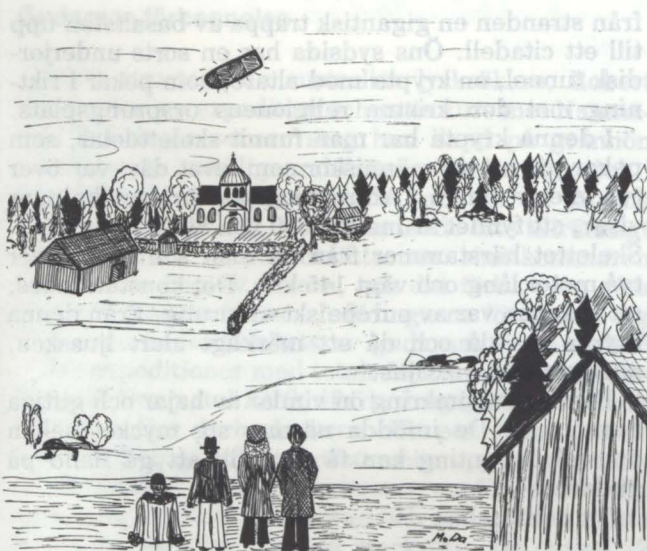
Fabrikör Bertil Rådström berättar för rapportcentralen:

- Jag gick ut på gården för att rasta hunden och råkade då titta upp mot himlen. Där fick jag syn på sex ljuspunkter, som rörde sig från söder mot norr. De såg ut som satelliter, men dessa passerar ju bara en och en. Ljus och hastighet stämmer dock vid en jämförelse.

- Vad som var anmärkningsvärt var, att ljuspunkten i mitten på denna svärm under färden framåt samtidigt rörde sig svagt sick-sack inom gruppen. Precis som om den vinglade i sin bana.

- Jag följde gruppen i uppskattningsvis 30 sekunder tills den skymdes bakom ett träd.

Gigantiskt UFO iakttofs i 8 timmar

Valter och Aino Sjöman iakttog tillsammans med Lars Segersvärd, Åke och Greta Andersson en gigantisk farkost över Ervalla kyrka utanför Örebro. Farkosten höll sig svävande i ca åtta timmar över kyrkan.

Vid rekapitulationen av händelsen på plats har observatörerna hållit fast vid att föremålets längd täckte mer än fyra fingrar med utsträckt arm. Iakttagarnas skildring av det observerade föremålet är i stort sett samstämmiga och vi låter här Valter Sjöman återge sin version:

- Det var på nyårsafton 1965 vid 19-tiden. Jag var utomhus, då jag fick se något konstigt över kyrkan, som ligger ca 350 meter från gården Berg, där jag vid tillfället bodde hos min styvfar. Jag rusade in och uppmärksammade de övriga fyra, att det var något underligt föremål ovanför kyrkan. Ute på gårdsplanen kunde vi sedan studera detta märkliga objekt.

- Det befann sig rakt ovanför kyrkan och uppskattningsvis på en höjd motsvarande dubbla kyrktornets. Jag vill närmast beskriva det som en stor lutande tub med rundad nederända. Föremålet kastade pulserande ljusstrålar i färgerna rött, grönt, violett och gult. Det rörde sig lite i sidled då och då. men kom hela tiden tillbaka och verkade hålla till stationärt just över kyrkan. Vi såg inga fönster eller liknande, men farkosten tycktes vara uppdelad i fyra sektioner

- Dessa små rörelser försiggick hela tiden fram till klockan 03 på nyårsdagen. Under denna tid iakttog vi denna märkliga tub både från gårdsplanen och inifrån huset genom fönstren. Vi turades om och höll

Spökflygare över Mjölby järnvägsstation?

Den 14 januari 1975 observerade Monica Lidestam och hennes mor Gunvor Lindblom ett föremål som påminner om 1930-talets spökflygare. Dessa omtalade fenomen dök ju upp under sämsta tänkbara väderförhållanden såsom snöstorm och tät dimma. De har även observerats över Värmland under senare år. Monica Lidestam berättar:

Klockan var 09.15. och vi stod och väntade på tåget. Det var dimmigt och gråkallt, och det fanns bara ytterligare två personer på perrongen. Medan vi stod där och pratade råkade jag titta uppåt mot gångbanan som går över spårområdet. Då fick jag se något flygplansliknande föremål som kom farande på låg höjd. Det var metallglänsande och hade en stor lampa på undre vänstra sidan, som blinkade rött med mycket hög takt. På överdelen fanns flera mindre gröna lampor.

- Jag uppmärksammade min mor på den underliga flygfarkosten, som kom västerifrån, och tillsammans följde vi dess färd. Vi såg den först framifrån, men sedan gjorde den en sväng över stationshuset, så att den framträdde i profil. Inga beteckningar fanns målade på flygkroppen eller vingarna.

- Vi hörde ett svagt vinande ljud, precis, som från ett flygplan med avslagna motorer. Det liknade på sätt och vis ett flygplan, men det var inget sådant. Nosen var trubbig och saknade propeller och vingarna var för korta. Ovanpå flygkroppen fanns en glasklar karbin och vi såg en figur som satt därinne.

- Det märkliga var, att det saktade in och liksom stannade upp i luften, innan det fortsatte igen. Sedan for det iväg mycket snabbare än ett jetplan och försvann bortom husen mot öster. Den totala flygsträckan, som vi såg det färdas, rörde sig om c:a 500 meter, och det flög ungefär 10 meter över hustaken.

Intervju: Carl-Axel Jonzon

koll på det i ca åtta timmar. Vi iakttog det även genom kikare och från olika platser utomhus, men det såg likadant ut och betedde sig likadant hela tiden.

- Vid tretiden på natten började föremålet äntligen röra på sig! Det liksom seglade iväg mot sydost i sakta mak. Efter ca fem minuter försvann det vid horisonten.

- Under den långa observationen framväxte en diffus olustkänsla. Sedan föremålet försvunnit höll vi utkik resten av natten men såg ingenting mera. Vädret var fint och det var stjärnklart hela natten. Jag har tidigare läst om flygande tefat och var ytterst skeptisk till dessa otroliga historier, men efter den här natten tvingades jag att ändra attityd.

Intervju: Erik Pettersson, John Wirselius

Illustration: Monica Damm

Nanmatol — Gudarnas ö

AV JOHN E. LA FONTAINE

Då Erich von Däniken reste runt i ögruppen Karolinerna i Stilla havet för att samla material till sina första böcker undvek han förnuftigt nog Nanmatol, gudarnas ö.

Från denna ögrupp har under senare år kommit så många rapporter om UFO-iakttagelser, att tidningarna inte längre gitter skriva om det.

Redan på 1920-talet rapporterade trovärdiga personer att de iakttagit märkliga luftskepp i området. Det kanske inte är så uppseendeväckande, men då och då berättar man på de omkringliggande öarna om märkliga människor som ibland dyker upp på Nanmatol. Det är långa graciösa människor av okänd ras med långt lockigt hår och klädda i vitt. De försvinner varje gång man försöker komma i kontakt med dem.

En fransk överstelöjtnant, som leder en avdelning under luftfartsministeriet för UFO-utredningar i Stillahavsområdet, sade följande:

- UFO:n kommer till vår planet för att söka efter någonting, kanske för oss något banalt, men för dem oändligt värdefullt.

Om detta är avsikten med UFO-trafiken vid Karolinerna, vad är det då de letar efter på Nanmatol? Guld eller silver? Knappast. Dessa metaller kan de hitta på andra planeter eller själva tillverka. Kanske vaktar de någonting på Nanmatol?

Infödingarna på de omkringliggande öarna har en gammal legend från forntiden, som berättar om ön, där gudarna gömde det guld, som de inte kunde ta med sig till sin hemvist bland stjärnorna. De uttala- de en förbannelse över ön, så att ingen skulle kunna ta skatten, innan de själva vände tillbaka efter åter- stoden.

Det låter inte osannolikt. Under de senaste tio åren har det gått rykten om en omätlig skatt - en mystisk skatt med många öden på sitt samvete. Människor som försvunnit spårlöst under sökandet efter den.

Själva Nanmatol är ogästvänlig med ogenom- trängliga regnskogar och öns enda bofasta är en sorts jätteödlor. Hur ödlorna kommit till ön är ett annat ouppklarat mysterium. Ön har aldrig ut- forskats som t.ex. Påskön, men arkeologer menar, att den har varit hemvist för en högt utvecklad kul- tur, som har gått under av okända orsaker för årtu- senden sedan.

På öns östkust har man funnit ruiner efter en stor stad, vars byggnation påminner om Venedig. Ett nät av 300 kanaler genomkorsar staden och för tanken till europeiskt ursprung. På västsidan leder

I frågepanelen satt från vänster: Prof. Martin Johnson, Thorvald Bertheussen, Carl-Axel Jonzon, Bertil Falk och Willy Wegner.

från stranden en gigantisk trappa av basaltsten upp till ett citadell. Öns sydsida har en sorts underjor- disk tunnel, en krypta med altare, som pekar i rikt- ning mot den kristna religionens ursprungsplats.

I denna krypta har man funnit skelettdelar, som pekar på, att de människor som levat där, var över två meter långa. Antropologiska undersökningar visar, att fyndet är mellan 600 och 800 år gammalt. Skelettet härstammar från en man som varit över två meter lång och vägt 145 kilo. Det konstaterades, att mannen var av europeiskt ursprung. Från denna krypta ses då och då ett märkligt klart ljussken, närmast som blixtljus.

Farvattnen omkring ön vimlar av hajar och giftiga havsormar. De infödda närmar sig mycket sällan ön, och ingenting kan få dem till att gå iland på gudarnas ö.

Hittade tvåkilos guldors

Nanmatol kom i rampljuset först 1956, då en skep- pare, John Mannion Gilbertson från Auckland, bad experter värdera ett två kilo tungt guldkors. En in- gående undersökning daterade det till 300 e.Kr. Korset hade sådan karat, att man var ur stånd att värdera dess rena metallvärde. Därtill kom dess historiska värde, som var helt ovärderligt.

De Ny-Zealändska myndigheterna bjöd honom 50.000 kronor, men skepparen tackade nej. Nyheten om Gilbertsons kors nådde vida omkring. England och Holland ville köpa, men det blev en amerikan vid namn William Messner, som för 125.000 kronor köpte det till ett museum i Philadelphia. Då tid- ningsfolk efter affären önskade en kommentar från Gilbertson hade han avseglat under natten och är fortfarande försvunnen på det oändliga Stilla havet.

Skatten på Nanmatol blev nu både berömd och beryktad. Men de män som har dragit ut för att finna den har haft en förbannelse vilande över sig. Infödingarna säger, att den som söker guld på gudarnas ö, inte lever tillräckligt länge för att kunna använda det. Det är inte tomta ord, det har visat sig vara alltför sant.

Plötsligt kryllade det av guld- och lycksökare från hela världen. Nanmatol var inte längre en okänd prick på sjökortet, utan centrum för en rad välut- rustade expeditioner. Alla nådde inte fram. Två sko- nerter med 17 man försvann spårlöst på väg dit och man har aldrig hittat dem. Ett fartyg med fyra engelsmän och två australiensare ombord, sände nödsignaler från en position nära Nanmatol. Trots ett omfattande spaningspådrag hittades aldrig far- tyget och dess besättning.

Gudarnas förbannelse

1969 utrustade en australisk lyckasökare, Robert Alexander, en expedition och satte kurs mot Nanmatol. Två dagar senare steg han iland på grannön medförande åtskilliga guldbägare - men dödssjuk i hög feber. I feberyran talade han om en jättelik skattkammare på ön. Men han levde inte tillräckligt länge för att kunna berätta var skattkammaren fanns. Han dog av febern, och det förblev en gåta vad som orsakat febern. Infödingarna förvånade sig inte - han hade drabbats av gudarnas förbannelse!

Tre expeditioner med totalt 26 medlemmar nådde fram till Nanmatol 1970, där de drog igång ett febrilt sökande efter dyrbarheterna. Ett par dagar senare dök fyra trasiga och utmattade män upp på grannön. De berättade, att deras kamrater var försvunna. De fyra hade varit nere i kryptan och under tiden måste något ha inträffat uppe på markytan. De övriga 22 expeditionsmedlemmarna förblev spårlöst försvunna. Det fanns en mängd blodstänk på träd och klippor, men männen var som uppslukade av jorden. De fyra överlevande nekade kategoriskt att uttala sig om sina upplevelser. Inte ens för 20 miljoner kronor och på ljusan dag ville de gå iland igen på Nanmatol.

Det gjordes aldrig något allvarligt försök att lösa försvinnandet. Man fann deras fartyg oskadat. Det låg för ankar 300 meter från stranden, så de försvunna hade alltså inte lämnat ön med fartyget. De fyra överlevande reste till England tre dagar senare.

År 1971 försvann en man som hette Martin Martinson på gudarnas ö. Ett amerikanskt marinfartyg, som höll till i farvatten, landsatte en tungt beväpnad division för att leta efter honom. De hittade mannen på västsidas trappa - sönderrivna till oigenkännlighet.

Samma år anlände två lyckasökare, Adams och Kramer, till grannön i en gammal skonert. De var berusade och skröt om att de hade hittat skatten på Nanmatol. Som bevis förevisade de ett kors, som precis liknade Gilbertsons. De visade också två ikoner överdragna med guld och ett par guldtärningar i en åttakantig infattning. Varje tärning vägde 300 gram. Vidare hade de en diamantbesatt kniv, som hade formen av ett Lorrainekors.

Morgonen därpå hittades Kramer knivstukken till döds, medan Adams var spårlöst försvunnen. Deras gamla skonert låg ensam och tom vid kajen. Åter ett exempel på hur guldsökare på Nanmatol drabbas av ett märkligt öde, vanligtvis en plötslig och våldsam död.

Arkeolog försökte knäcka gåtan

Dessa skrämmande händelser var dock inte tillräckliga för att hålla den kände arkeologen Macmillan Browne borta från gudarnas ö. I sju månader reste han runt till grannöarna för att samla material och gå till botten med mysterierna. Samtidigt skrev han på en avhandling, en teori om att det för tusentals år sedan fanns ett långsträckt fastland i området. Något i stil med det sagoomspunna Atlantis. Kontinenten hade troligen gått under i ett gigantiskt jordskalv.

Han gick aldrig iland på Nanmatol, men trots detta fann man honom hopsjunken över sitt skrivbord, kort efter det att han hade återvänt från sin resa. Professor Browne blev endast 47 år gammal - han var frisk och spänstig, och den efterföljande obduktionen kunde inte kartlägga dödsorsaken. Läkarna menade att han hade avlidit av en mystisk sjukdom, som man aldrig tidigare hade träffat på. Nanmatol hade återigen krävt ett offer.

Så sent som 1972 stävade två män mot Nanmatol, Georg Storrard och Benjamin R. Bender. De seglade till ön en tidig morgon - samma kväll kom de tillbaka till grannön - skrämde från vett och sans. De ville inte berätta vad de hade upplevt. I största hast tog de ombord proviant och förnödenheter och seglade iväg mot Bougainville. Det var fint väder i området och deras skonert var ny. Ändå försvann de två männen spårlöst i Söderhavet. De nådde aldrig fram.

Det är upp till var och en att resa på skattjakt till Nanmatol - om man törs. Man kan skratta åt den så kallade förbannelsen - men man kan inte komma ifrån, att de som sökte rikedom på gudarnas ö, inte levde länge nog för att använda den.

Infödingarna tiger och blickar mot stjärnorna. De väntar på att gudarna skall hämta resten av sitt guld.

Källa: UFO-Aspekt 3/1976

Översättning: Thorvald Berthelsen

Bokanmälan:

Konsten att göra en höna av fjäder

Staffan Stigsjö har utkommit med sin tredje bok i sin serie *Tefatsfolket* denna gång med titeln *Tefatsfolket har landat*.

Författaren har gett sig i kast med de fall, som Condonrapporten tog upp och han analyserar dess slutsatser och påståenden. Boken vimlar av förkortningar, som försvårar läsningen för en oinvigd. Någon förklaring till alla dessa förkortningar finns inte med.

Stigsjö skriver på ett ställe, citat: Det är utan tvekan klokt, att så strikt som möjligt hålla sig till de välbelagda observationerna och diskutera dem - de är ju minst sagt spännande nog som grundval för en debatt.

Han handlar tvärt emot! Boken är en guldgruva för de skeptiker och skribenter, som vill slå ned på ufologin. Stigsjö varvar nämligen seriöst material med historier som helt saknar täckning. En del bygger på pressklipp, där han inte lagt två strån i kors för att kontrollera, hur det förhåller sig. Flera av varandra oberoende tidningsnotiser och händelser blandas medvetet ihop till "bra" UFO-fall. Citat:

I mars 1975 såg flera grupper oberoende av varandra i Arboga, Enköping och Köping ett föremål som verkade landa, ehuru landningen inte observerades. Föremålet såg ut som en röd cigarr. I Enköping hörde nattvakten Sven-Evert Ekholm smällar från föremålet. Smällarna hördes av tusentals personer. Andra vittnen såg föremålet som ett rött klot. Det sågs bl a från lasarettet i Köping.

Om vi nu benar upp detta citat, som av författaren presenteras som en slumpvis vald UFO-händelse i en längre serie, har det inte ett dugg med UFO att göra. Personalen på lasarettet såg fullmånen, delvis skymd av moln, gå ned! I Enköping finns ingen natt-vakt med det namnet. Han bor i Arboga och såg också fullmånen gå ned, fast en annan dag. Inte heller hörde han några smällar från månen. En trippel-detonation hörde dock kriminalinspektör Holger Bodin m fl i Enköping den 21 mars. Något "föremål" sågs aldrig i Enköping.

Dessa olika händelser sträckte sig över flera dygn och Stigsjö har medvetet "tillverkat" ett UFO-fall. Detta bara ett exempel.

På sidan 89 citerar han ett "kontaktfall" från tidningen *Härjedalen* av den 27 mars 1975, och tillfogar, citat: Detta är med största sannolikhet en rövarhistoria. Inget som helst har hörts om fallet efter publiceringen.

Härjedalen ges ut en gång i veckan och detta nummer hade, som de flesta landsortstidningar, ett aprilskämt. Varför överhuvud ta med sånt material i en UFO-bok? Är Stigsjö tveksam, så tar det högst två minuter att ringa artikelförfattaren, chefred

Gunnar Nordström på tidningen *Härjedalen*, telefon 0680/10063!

Författaren handskas genomgående vårdslöst med det material han relaterar. Från det uppmärksammade Gyttorpsfallet den 21 januari 1976, då ett mörkt föremål stod på isen, återges ett sammandrag där han påstår, att föremålet var vitfärgat.

Boken börjar bra och jag vill gärna tro att författaren från början haft ärliga avsikter, men i skrivandets iver - och kanske även under tidspress - har det hela sparat ur. Jag kunde sluta denna bokanmälan här, men måste fortsätta i och med att författaren inte ens dragit sig för att förvanska material ur tidningen *UFO-Information* och på så sätt blanda in *UFO-Sverige* i denna tvivelaktiga läsning. Citat:

En anonym svensk major har till *UFO-Sverige* uppgivit att det förekommit tre svenska fall, där vittnen kidnappats av UFO:s, men detaljer saknas.

I *UFO-Information* nr 3/1976 sidan 20 längst ner står ordagrant: En major från Göteborgstrakten, som var närvarande vid händelsen, säger sig personligen känna till tre fall, där människor förts ombord i liknande farkoster.

Här har på intet sätt talats om svenska fall av kidnappningar - de existerar endast i Stigsjöes fantasi.

På sid 177 läser jag, citat: Frankrikes försvarsminister uppgav i radio 21 februari 1974 i en intervju, som *UFO-Sverige* fått utskrivna från Frankrikes ambassad, att UFO:s existerar och har setts på radar.

Det gäller här material ur *UFO-Information* nr 1/1975, där det klart redogörs för, att Robert Galley är minister för utrustnings- och lokaliseringsfrågor. Stigsjö har förvandlat Galley till försvarsminister!

Dessa exempel och påpekanden - det finns flera - kan kanske uppfattas som pedanteri från min sida. I händerna på en rabiats nejsägare, som tar sig tid att granska källmaterialet, blir emellertid boken ett farligt vapen och en dolkstöt i ryggen på seriös svensk ufologi.

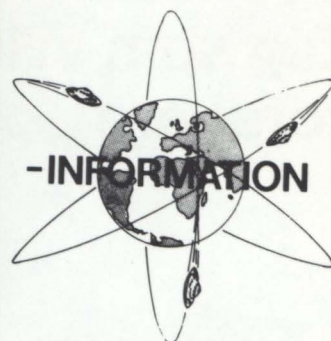
Jag väntar med fasa på Staffan Stigsjöes fjärde bok: *Tefatsfolket anfaller!*

Thorvald Berthelsen

Staffan Stigsjö: *Tefatsfolket* har landat. Zinder-mans 1977, 223 sid hft, cirkapris 48:-.

Beställ provexemplar
mot 4 kronor i frimärken
från Riksorganisationen
UFO-Sverige, Box 16,
596 01 SKÄNNINGE
Tel. 0142/44030,
0221/31025

är med där det ovanliga händer!

UFO-Sveriges jackmärke (se avbildning sidan 2 i UFO-Information nr. 1/1977) finns nu även i vinylplast för stadigvarande utomhusbruk.

Det runda märket i gult, vitt och blått med UFO-Sveriges emblem säljs till ett självkostnadspris av kr.6:- styck. Fem styck kostar kr. 28:- och tio kostar kr. 53:-. De kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas på Postgiro 74 51 90 - 9. Köpings UFO-förening.

OBS! Ange på talongen hur många av de beställda som skall vara av acetatsiden respektive vinylplast.

Centralgruppen har även tagit fram ovanstående bildekal. Den är 390 mm bred och 150 mm hög, med svart tryck på gul vinylplast.

Givetvis är denna trevliga och självhäftande dekal även lämplig för annat än bilar. Den passar utmärkt för t.ex. dokumentportföljen, väskan eller dylikt.

Affärsinnehavare kan stödja verksamheten genom att t.ex. placera den i fönstret.

Med andra ord vi måste tala om att vi finns till och har en medlemstidning. Ingen behöver dock utsetta sig för diskussioner eller svara på frågor - inuti bokstäverna U och O finns nämligen finstilt text med anvisningar vart intresserade kan vända sig.

Dekalen säljs till ett självkostnadspris av 10 kr. per styck. Tre kostar kr. 28.50 och tio st. kostar kr.90.00.

Dekalen kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas på Postgiro 74 51 90 - 9. Köpings UFO-förening.

Ovanstående dekal har också minskats ned till formatet 100x40 mm och finns nu med svart tryck på fluoriserande röd självhäftande vinylplast. Tio st. kostar 25:- och 50 st. 110:- vid förskottslikvid till Köpings UFO-förening.

Radioamatörer söker efter signaler

Just i detta ögonblick och med absolut säkerhet sänds radiosignaler iväg av andra intelligenser till vår planet. Ett radioteleskop som pekar mot denna radiokälla och som är inställd på rätt frekvens kommer att uppfatta dessa signaler!

I slutet av 50-talet, strax efter det USA börjat arbetet med att få upp en astronaut i en krets bana runt jorden, funderade flera vetenskapliga grupper allvarligt på att använda radioteleskop för att lyssna efter extraterrestiska intelligenser.

Inspirerade av artiklar i kända tidskrifter som SCIENTIFIC AMERICAN, och SKY AND TELESCOPE började amatörradioastronomer medverka i Project Ozma och riktade in sina antenner mot skyn i ett sökande efter signaler från intelligenser i yttre rymden.

Man visste inte exakt, vilka frekvenser som skulle avlyssnas och i vilken riktning. Efter en tid, när inga signaler kunde uppfattas, avtog intresset att lyssna efter signaler. När sedan en engelsk radioastronom upptäckte den första pulsaren, antog många vetenskapsmän, att det kunde vara en radiostråle, som var intelligent kontrollerad från en källa i yttre rymden i en annan galax. Intresset för extraerestiel kommunikation tog fart igen. Tyvärr blev det ingen organiserad uppföljning av Project Ozma och ingen vet i dag hur många som lyssnar och vem eller vilka grupper som sysslar med detta.

Nick Marshall, W6OLO, medlem av den första Oscar-gruppen på 60-talet, började bli intresserad av detta problem, och bildade vid 1975 års Oscar-kommitté en ny grupp, kallad "Reviva Ozma",

som höll sitt sammanträde på Foothill College i Californien. En av huvuduppgifterna för "Reviva Ozma", nu känd som Starquest, var att samordna arbetet för de radioamatörer och grupper som lyssnar efter signaler från yttre rymden och hjälpa dem att publicera sitt arbete.

En annan uppgift var att inrätta en speciell lyssnarstation som kontinuerligt fortsätter att lyssna efter signaler.

Under senare delen av 1975 kontaktade Marshall dr John Billingham på NASA-Ames utvecklingscenter för vidare information på Project Cyclops, en NASA-undersökning av ett system för att söka efter intelligent liv i yttre rymden. Det blev uppenbart att Starquest skulle utgöra ett bra stöd för Project Cyclops och ytterligare fylla en viktig uppgift: att hålla olika frekvenser fria från kommersiella, industriella och statliga radiosändare. Marshall kontaktade också medlemmar i Operation Serendip, en liten grupp vid Berkeley-universitetet i Californien. Denna grupp använder en 25 meters parabolantenn nära Mount Lassen för att lyssna och registrera det hela på en PDP 8-dator. Frekvensen man lyssnar på är 1 420 MHz.

Foothill College har erbjudit Starquest-gruppen en antennplats nära dess observatorium och arbetet har nu igångsatts på en sfärisk parabolantenn av samma typ som Arecibo, Puerto Rico, men i betydligt mindre skala. Till att börja med kommer denna antenn att ha mellan 10,7 och 15,2 meter centersektion för att senare kunna utökas till 30 meter. Starquest-medlemmarna håller också på att konstruera ett speciellt mottagarsystem och databehandlingssystem, som skall användas i stationen. I en nära framtid räknar gruppen med att ge ut en STARQUESTBULLETIN som skall skickas ut till medlemmar och andra intresserade.

Ett speciellt radionät har också upprättats på 20 meter. Första söndagen i varje månad kl 19.00 GMT är intresserade amatörer runt hela världen välkomna att lyssna på 14,280 KHz och meddela sina egna erfarenheter om sökandet efter liv i världsrymden.

Källa: Hamradio aug 1976
Översättning: Bertil Bengtsson

Veckoslutskurs för Dig som vill bli fältforskare

Centralgruppen arrangerar den 24 och 25 september ett veckoslutsinternat med utbildning. Kursen är både teoretisk och praktisk och vänder sig till fältforskare och andra som redan arbetar aktivt, men framförallt till intresserade medlemmar, som ämnar engagera sig i utredningsarbete.

Vi kommer bl a att grundligt gå igenom intervju-metodik, vittnespsykologi och alla de "fällor" som finns i dokumenterandet av UFO-fall. Tyngdpunkten kommer att läggas på praktiska övningar och träning. Bl a kommer de vanligaste feltolkningarna att särbehandlas och på plats kommer en hel del "fenomen", som t ex lysgranater och fallskärmsbloss att demonstreras.

Utbildningen är koncentrerad och har därför varvats med andra aktiviteter, som ren underhållning och samkväm.

För ändamålet har vi hyrt en gård med 30 bäddar, fördelade på fem rum, med vackert läge invid en sjö, ca två mil norr om Köping. Vid klart väder kommer nattobservationer att arrangeras på platsen.

Under veckoslutet kommer flera radiostationer att monteras upp på platsen och radiotrafik och passning kommer att ske på europakanal 24 (SSB) och på amatörradiobandet 3775 kHz.

24
Lördag
Gerhard
1977-09-24 267-98 (264-96)
25
Söndag
16 e. Trefaldighet
Signild
1977-09-25 268-97 (265-95)
v38
September

Utbildningen startar klockan 1000 på lördagsmorgonen och avslutas klockan 1300 på söndagen. Inkvartering sker redan från klockan 1400 på fredagen den 23 september för den som önskar använda denna dag som resdag. Övriga kan ansluta på lördag morgon. För tågresenärer kan hämtning mot bensinkostnad ordnas.

Förhandsanmälan

Kostnaden för mat och logi från fredag t o m söndag är 50 kronor per deltagare. Eget sänglinne skall medtagas.

Kostnaden för deltagare som inte önskar övernatta är 35 kronor inkl mat. Denna kostnad gäller även besökande med husvagn.

De som önskar genomgå utbildningen skall senast två veckor före kursen (det innebär den 10 september) inbetala aktuell avgift till Köpings UFO-förening, postgirokonto 74 51 90-9.

Texta namn och adress tydligt på inbetalningskortet. Efter denna förhandsanmälan utsänds kursprogram och vägbeskrivning.

UFO-information i Göteborg

Lördagen den 15 oktober med början kl 1600 genomförs ett informationsprogram för allmänheten i Burgårdens gymnasiums aula i Göteborg.

Programmet startar med några korta föredrag och sedan följer centralgruppens stillfilm. Höjdpunkten blir den populära debatt- och frågepanelen, där åhörarna bereds tillfälle att kasta sig in i diskussionen.

Beroende på de mycket höga annonskostnaderna i samband med evenemanget tvingas vi ta upp en entréavgift av 10 kronor.

15
Lördag
Hedvig
1977-10-15 288-77 (285-75)
16
Söndag
19 e. Trefaldighet
Fingal
1977-10-16 289-76 (286-74)
v41
Oktober

Kallelse till planeringskonferens

Lördagen den 15 oktober klockan 1000 hålls årets andra planeringskonferens i storklassrummet, Burgårdens gymnasium i Göteborg.

Vid planeringskonferensen, som tillmäts stor betydelse i UFO-Sveriges utveckling, deltar lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och andra aktiva medlemmar. Syftet är, att i dessa diskussioner resonera sig fram till goda idéer, som för vårt arbete framåt.